

สรุปข่าวประจำวันวันที่ 31 มกราคม - 6 กุมภาพันธ์ 2567

### เปิดสาเหตุไทยวางเป้าส่งออกข้าว ปี 2567 แค่ 7.5 ล้านตัน

ผู้ส่งออกข้าวไทย เปิดสาเหตุและโอกาสการส่งออกข้าวไทยในปี 2567 โดยคาดการณ์ไว้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน จากปี 2566 ส่งออกได้ถึง 8.76 ล้านตัน สูงสุดในรอบ 5 ปี ล่าสุดประมวลข่าวอินโดนีเซียไทยไม่มีลุ้น เวียดนามกวาดไปถึงกว่า 4 แสนตัน

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 รายงานข่าวจากกรมการค้าต่างประเทศ ระบุการส่งออกข้าวไทยในปี 2566 ปริมาณ 8.76 ล้านตัน สูงสุดในรอบ 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2561 เพิ่มขึ้น 13.62% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา มูลค่า 178,136 ล้านบาท หรือประมาณ 5,144 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 28.43% เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ขณะที่เป้าหมายการส่งออกข้าวในปี 2567 กรมการค้าต่างประเทศร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย สรุปพร้อมกันว่าการส่งออกข้าวไทยได้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน

ทั้งนี้โอกาสที่ไทยจะเป็นผู้ส่งออกข้าวอันดับที่ 3 ของโลกหรือไม่นั้นยังต้องรอดูในหลายปัจจัย ยังมีความไม่แน่นอน ซึ่งจะต้องติดตามสถานการณ์ของผลผลิตและการส่งออกข้าวของเวียดนามด้วย รวมถึงตลาดอื่นๆ ปัจจุบันพบว่าการพัฒนาและยกระดับผลผลิตข้าวมากขึ้น เช่น กัมพูชา และจีน รวมไปถึงปัจจัยด้านภูมิรัฐศาสตร์สภาพแวดล้อมที่กระทบต่อผลผลิตสินค้าเกษตรด้วย

### ส่งออกข้าวไทยแค่ 7.5 ล้านตัน

ด้วยนายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย กล่าวว่า การส่งออกข้าวไทยในปี 2567 ผู้ส่งออกคาดว่าจะมีปริมาณ 7.5 ล้านตัน ลดลงจากปีที่แล้ว โดยจะต้องติดตาม ที่จะส่งผลกระทบต่อ การส่งออกข้าวไทยในปี นี้ คือ นโยบายการชะลอส่งออกข้าวของอินเดียภายหลังจากที่มีการเลือกตั้งแล้ว ปริมาณข้าวของเวียดนาม และปัจจุบันจีนได้พัฒนาและเพิ่มการขยายผลผลิตข้าวภายในประเทศมากขึ้น

ทั้งนี้ ผู้ส่งออกคาดการณ์ว่าการส่งออกข้าวไทยในไตรมาส 1 คาดว่าจะอยู่ที่ปริมาณ 2.2-2.3 ล้านตัน หรือเฉลี่ยเดือนละ 800,000 ตัน เป็นผลมาจากการส่งมอบข้าวให้กับฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียที่ต่อเนื่องมาจนถึงต้นปีนี้ ทำให้การส่งออกช่วยไตรมาสแรกขยายตัวไปด้วยดี แต่การส่งออกในไตรมาส 2 คาดว่าจะต้องติดตามสถานการณ์ผลผลิตข้าวของเวียดนามและจีนซึ่งจะเป็นตัวกดดันการส่งออกเข้าไทย

“การส่งออกไตรมาส 2 จะรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเรื่องของราคาและผลผลิต โดยเวียดนามผลผลิตเริ่มออกสู่ตลาดมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ราคาข้าวของไทยหากเทียบกับคู่แข่งปากีสถานและเวียดนามยังคงมีราคาสูงกว่าเฉลี่ย 40 เหรียญสหรัฐต่อตัน”

### ประมวลข่าวอินโดไม่มีลุ้น

สำหรับความต้องการนำเข้าข้าว 5% ของอินโดนีเซียในปี 2567 นี้อยู่ที่ประมาณ 2 ล้านตัน โดยในช่วงปลายเดือนมกราคม 2567 ที่ผ่านมา อินโดนีเซียเปิดประมุลนำเข้าข้าว 5 แสนตัน ซึ่งผู้ที่ชนะประมูลได้ส่งออกข้าวมากที่สุด คือ เวียดนาม กว่า 4 แสนตัน โดยส่วนที่เหลือเป็นของปากีสถาน ประมาณ 7-8 หมื่นตัน และได้มีการเร่งทำ

สัญญาเพื่อส่งมอบแล้ว ซึ่งการเปิดประมูลครั้งนี้ไทยก็เข้าร่วมแต่ไม่สามารถประมูลแข่งขันได้เนื่องจากราคาสู้กับคู่แข่งไม่ได้

“การประมูลข้าวของอินโดนีเซีย ทำให้เห็นว่าโอกาสที่อินโดนีเซียจะเปิดประมูลข้าวแบบรัฐต่อรัฐ หรือ จีทูจี แทบจะเป็นไม่ได้ เนื่องจากการเปิดประมูลให้เอกชนเข้ามาแข่งขันดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว และสามารถเริ่มส่งมอบได้ หากเป็นการประมูลแบบจีทูจีจะต้องใช้ระยะเวลา ดังนั้น การเปิดประมูลนำเข้าข้าวของอินโดนีเซีย จะมีขึ้นอีกครั้งคาดว่าน่าจะเป็นครึ่งปีหลัง 2567 โดยในครึ่งปีแรกหลังจากประมูลไปแล้ว ก็จะชะลอออกไปก่อน ดูเรื่องของผลผลิตและนโยบายภายในประเทศ”

อย่างไรก็ดี โอกาสการเจรจานำเข้าข้าวแบบจีทูจียังมีโอกาสเป็นไปได้ แต่จะล่าช้ามีขึ้นตอนเยาะ และราคาจำเป็นจะต้องเป็นที่ยอมรับกับประเทศผู้นำเข้า ซึ่งจะสรุปผลได้และสามารถส่งมอบต้องใช้ระยะเวลาถึง 2 เดือน

### **หวังส่งออกตลาดอื่น**

ขณะที่การนำเข้าข้าวของประเทศฟิลิปปินส์ในปี นี้ นโยบายภายในประเทศเปิดให้มีการให้เอกชนนำเข้าโดยอิสระโดยเสียภาษีนำเข้า 30% ดังนั้น หากผู้ส่งออกจะส่งออกข้าวเข้าฟิลิปปินส์ได้ก็จะต้องมีการแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง ขณะที่ตลาดอื่นๆ ที่เป็นตลาดสำคัญของตลาดส่งออกเข้าไทย เช่น อีรัก ญี่ปุ่น มาเลเซีย ก็ยังสามารถผลักดัน แต่ก็ต้องขึ้นอยู่กับราคาที่จะส่งออกด้วย

นอกจากนี้ ก็ยังต้องติดตามสถานการณ์การส่งออกข้าวของอินเดีย ที่ผ่านมามีการชะลอส่งออกข้าว และในครึ่งปีหลังนี้ จะต้องติดตามนโยบายว่าอินเดียจะยกเลิกการชะลอส่งออกข้าวหรือไม่เพราะต้องยอมรับว่ามีผลต่อราคาข้าวในตลาดโลกและโอกาสการส่งออกข้าวไทยด้วย

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

### **ม.ค.เปิดแรงส่งออกข้าวทะลุ 1 ล้านตัน ผวาปัจจัยเสี่ยงปี 67 ตั้งเป้า 7.5 ล้านตัน**

ปี 2567 เป็นอีกปีที่ ราคาข้าวเปลือกในประเทศปรับตัวทะลุตันละ 10,000 บาท นับเป็นผลดีต่อชาวนาที่ควรจะมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่ในทางปฏิบัติปริมาณผลผลิตที่ลดลงจากสภาพอากาศแปรปรวนและการแข่งขันในตลาดโลกทำให้การส่งออกข้าวปีนี้มีแนวโน้มลดลงจากปีที่ผ่านมา

รณรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่าข้อมูลใบอนุญาตส่งออกข้าวของกรมการค้าต่างประเทศพบว่าตั้งแต่วันที่ 1 - 30 มกราคม 2567 มีปริมาณ 1,122,358 ตัน เพิ่มขึ้น 43.96% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณการขออนุญาตส่งออกข้าวอยู่ที่ 779,654 ตัน

กรมการค้าต่างประเทศร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยคาดการณ์ร่วมกันว่าการส่งออกข้าวไทยในปี 2567 จะมีปริมาณ 7.5 ล้านตัน โดยปัจจัยต่อการคาดการณ์ตัวเลขดังกล่าว ได้แก่ ผลผลิตข้าวของไทยที่คาดว่าจะลดลงจากปีก่อน 5.87% ซึ่งเป็นผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และการส่งออกที่อาจเผชิญกับการแข่งขันและความท้าทายหลายประการ

โดยมีปัจจัยจากปริมาณผลผลิตข้าวโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่ผ่านมา ทำให้ปริมาณอุปทานข้าวโลกเพิ่มขึ้น การนำเข้าข้าวของประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มปรับตัวลดลง ส่วนหนึ่งเกิดจากความนิยมของการบริโภคข้าวลดลง อาทิ จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ทำให้การแข่งขันทางด้านราคารุนแรงขึ้น ขณะที่ไทยมีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงทำให้ราคาข้าวไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตและประเทศผู้ส่งออก เช่น จีน เวียดนาม และอินเดีย

นอกจากนี้ มีสัญญาณว่าอินโดนีเซียอาจซื้อข้าวน้อยกว่าปีที่ผ่านมาเพราะมีข้าวค้างสต็อกจากปี 2566 ก่อนข้างมาก ขณะที่จีนมีการผลิตข้าวมากขึ้นและเริ่มปรับเปลี่ยนจากการเป็นผู้นำเข้าข้าวให้เป็นผู้ผลิตข้าวที่เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรและอาจส่งออกในอนาคต นอกจากนี้ อินเดียอาจประกาศยกเลิกการระงับการส่งออกข้าวขาวๆ ซึ่งจะทำให้ภาคเอกชนของอินเดียกลับมาส่งออกข้าวได้เสรีตามปกติ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวล้วนเป็นความท้าทายต่อการส่งออกข้าวไทย

รายงานข่าวจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระบุว่า สถานการณ์ข้าวโลก ด้านผลผลิตข้าวโลก กระทรวงเกษตรสหรัฐ ได้คาดการณ์ผลผลิตข้าวโลกปี 2566/67 ณ เดือนม.ค. 2567 ผลผลิต 513.543 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจาก 512.960 ล้านตันข้าวสาร ในปี 2565/66 หรือเพิ่มขึ้น 0.11%

ขณะที่ด้านการค้าข้าวโลก บัญชีสมดุลข้าวโลก กระทรวงเกษตรสหรัฐ ได้คาดการณ์บัญชีสมดุลข้าวโลกปี 2566/67 ณ เดือนม.ค. 2567 มีปริมาณผลผลิต 513.543 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี 2565/66 สัดส่วน 0.11% การใช้ในประเทศ 522.100 ล้านตันข้าวสาร เพิ่มขึ้นจากปี 2565/66 สัดส่วน 0.32% การส่งออก/นำเข้า 52.163 ล้านตันข้าวสาร ลดลงจากปี 2565/66 สัดส่วน 0.43% และสต็อกปลายปีคงเหลือ 167.249 ล้านตันข้าวสาร ลดลงจากปี 2565/66 สัดส่วน 4.87% โดยประเทศที่คาดว่าจะส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ปากีสถาน จีน กัมพูชา เมียนมา บราซิล อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย ตุรกี และสหรัฐอเมริกา ส่วนประเทศที่คาดว่าจะส่งออกลดลง ได้แก่ อินเดีย ไทย เวียดนาม อูรุกวัย และปารากวัย

ส่วนประเทศที่คาดว่าจะนำเข้าเพิ่มขึ้น ได้แก่ ฟิลิปปินส์ จีน สหภาพยุโรป อิรัก อิหร่าน บังกลาเทศ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เม็กซิโก สหราชอาณาจักร เนปาล เยอรมัน และสหรัฐอเมริกา ส่วนประเทศที่คาดว่าจะนำเข้าลดลง ได้แก่ อินโดนีเซีย เวียดนาม มาเลเซีย บราซิล กานา เคนยา และโมซัมบิก ด้านประเทศที่มีสต็อกคงเหลือปลายปีเพิ่มขึ้น ได้แก่ อินโดนีเซีย และสหรัฐ ส่วนประเทศที่มีสต็อกคงเหลือปลายปีลดลง ได้แก่ จีน อินเดีย ไทย ไนจีเรีย และญี่ปุ่น

ธรรรงค์ กล่าวอีกว่า แนวทางการรับมือกับความท้าทายในการขายข้าวให้ประเทศคู่ค้าในประเด็นที่ราคาข้าวไทยสูงกว่าราคาข้าวของประเทศผู้ส่งออกรายอื่นอันเนื่องมาจากต้นทุนการผลิตที่สูง ดังนั้นแล้วจึงจำเป็นต้องเร่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลกโดยพัฒนาพันธุ์ข้าวให้มีผลผลิตต่อไร่สูงไม่ควรร้อยไปกว่าผลผลิตข้าวต่อไร่ของประเทศผู้ส่งออกอื่น ซึ่งปัจจุบันมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าไทยทั้งสิ้น ประกอบกับพันธุ์ข้าวต้องมีความต้านทานโรคและแมลงเพื่อลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยและการกำจัดแมลง

*“กรมฯ มีแผนเดินทางไปกระชับความสัมพันธ์และขยายตลาดข้าวกับแอฟริกาใต้ ฮังการี ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดข้าวที่สำคัญอันดับต้นๆ ของไทย รวมทั้งการเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) กับรัฐบาลอินโดนีเซียและจีน รวมถึงประเทศอื่นที่มีความประสงค์ขอซื้อข้าวในรูปแบบ G to G ตลอดจนการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่สำคัญ และจัด Thai Rice Roadshow ประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในตลาดจีนด้วย”*

สำหรับสรุปยอดส่งออกในปี 2566 ส่งออกข้าวได้ 8.76 ล้านตัน เกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ 8 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 13.62% คิดเป็นมูลค่า 178,136 ล้านบาท (ประมาณ 5,144 ล้านดอลลาร์) เพิ่มขึ้น 28.43% ตามลำดับ

การส่งออกข้าวที่ดี จะสะท้อนกลับมาสู่รายได้ของชาวนาที่มีสัดส่วนประชากรมากเป็นลำดับต้นๆของประเทศ แต่ปี 2567 อาจไม่ใช่ปีที่ดีของการส่งออกข้าวเหมือนปีที่ผ่านมา แต่การเปิดตัวที่ดีในเดือนม.ค. อาจเป็นสัญญาณที่ดีต่อการหารายได้เข้าประเทศผ่านสินค้าที่ชื่อว่า “ข้าว”

ที่มา กรุงเทพธุรกิจออนไลน์

## **“กรมการข้าว” พลิกเกมสู่ศึกข้าวโลก เปิดรับรองพันธุ์ใหม่เอกชน ให้ผลผลิตสูง**

“กรมการข้าว” พลิกเกม เปิดทางเอกชน-สถาบันการศึกษา นำพันธุ์ข้าวมาให้รับรองได้เป็นครั้งแรก “สมาคมชาวนา-โรงสี” ลุ้นได้หลากหลายพันธุ์ใหม่ให้ผลผลิตสูงแฉงเกิด เพิ่มรายได้เกษตรกร ห่วงปั่นราคาขายเกินจริง ด้านส่งออกข้าวไทยคึกคัก “เอเชีย โกลเด้นไรซ์” รั้งเบอร์หนึ่ง 7 ปีซ้อน

จากนโยบายของร้อยเอกธรรมนัส พรหมเผ่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้ประกาศว่า ปีนี้ “กรมการข้าว” จะมีรับรองพันธุ์ข้าว 8 สายพันธุ์ใหม่ในเดือนเมษายน โดยจะเป็นพันธุ์ที่สามารถปลูกได้ทั้งปี มีอายุการเก็บเกี่ยวไม่เกิน 95 วัน เพื่อนำไปแข่งขันส่งออกในตลาดโลกที่มีอินเดีย และเวียดนาม เป็นคู่แข่งสำคัญ

แหล่งข่าวจากกรมการข้าว เผยกับ “ฐานเศรษฐกิจ” ว่า จากภารกิจ และนโยบายเร่งด่วนดังกล่าว อธิบดีกรมการข้าว ได้มีคำสั่งให้กองวิจัยและพัฒนาข้าว เปิดรับข้อมูลสายพันธุ์ข้าว เพื่อเสนอขอรับการรับรองพันธุ์ ประจำปีงบประมาณ 2567 ตามแผนดำเนินงานยุทธศาสตร์ข้าวไทย เพื่อขยายพันธุ์เผยแพร่แนะนำแก่เกษตรกร ทั่วประเทศได้ใช้เป็นพันธุ์ปลูกและใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ซึ่งประกาศในครั้งนี้อาจเป็นครั้งแรก จากปกติทางกรมฯ ซึ่งมี ศูนย์วิจัยข้าว 28 แห่งทั่วประเทศ จะมีการจัดงบประมาณนำไปใช้ปรับปรุงพันธุ์ข้าวเพื่อมาเป็นพันธุ์รับรอง

“ที่ผ่านมาไม่มีพันธุ์ข้าวที่มาจากสถาบันการศึกษาที่ศึกษาวิจัยกัน เพราะไม่สามารถระบุพ่อแม่พันธุ์ได้ และไม่ได้มีการนำไปปลูกทดสอบในแปลงนาของเกษตรกร ทำให้การรับรองพันธุ์ไม่สมบูรณ์ตามหลักวิชาการ ในอนาคต หากเกษตรกรนำไปปลูกต่อ พันธุ์อาจจะผิดเพี้ยน เสี่ยงต่อการถูกเกษตรกรฟ้องภายหลังได้”

นายจรรีก กมลอินทร์ ประธานกรรมการกลางศูนย์ข้าวชุมชนระดับประเทศ กล่าวว่า ก่อนหน้านี้เคยมีการ ร้องเรียนจากบริษัท และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ว่ากรมการข้าวไม่เปิดให้มีการรับรองพันธุ์ข้าวจากภายนอกเลย เหมือนเป็นการปิดกั้น ดังนั้นเพื่อเปิดโอกาสให้คนที่มีความรู้ข้าว อยากให้กรมฯรับรอง จึงเป็นที่มาของโครงการในครั้งนี้

ขณะที่นายเกรียงศักดิ์ ตาปนานนท์ ที่ปรึกษาสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย และนายกิตติมงคลดี สมาคมโรงสีข้าวไทย กล่าวว่า ถือเป็นเรื่องที่ดี ที่ทางกรมการข้าวจะเปิดให้มีการยื่นรับรองพันธุ์ข้าวจากภายนอก เพราะการวิจัยพันธุ์ข้าวแต่ละชนิดต้องใช้เวลา หากมีมหาวิทยาลัยหรือภาคเอกชนเข้ามาร่วม ก็เปรียบเหมือน เวทีประกวด ซึ่งพันธุ์ข้าวแต่ละชนิดจะดี-เด่นไม่ได้จบที่การวิจัยพันธุ์ แต่จบด้วยการนำไปเพาะปลูกจริง ได้ผลผลิตที่ดีจริง และมีความเสถียรของคุณภาพเมล็ดพันธุ์

อย่างไรก็ดีสิ่งที่กรมการข้าวต้องระมัดระวังคือ พอร์รับรองพันธุ์ข้าวซึ่งถือเป็นการการันตีคุณภาพแล้ว จะทำอย่างไรไม่ให้เกิดกระแสการปั่นราคา จากคุณสมบัติเมล็ดพันธุ์ข้าวที่เกินจริง ทำให้เกษตรกรหลงเชื่อ และซื้อไปปลูก และอาจได้รับความเสียหายตามมา

ด้านนายปราโมทย์ เจริญศิลป์ นายกสมาคมชาวนาและเกษตรกรไทย กล่าวว่า ขอขอบคุณรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ฟังเสียงชาวนา จากก่อนหน้าเคยเสนอเรื่องนี้ไป ซึ่งที่ผ่านมาอธิบดีกรมการข้าวห่วงว่า ไม่รู้ที่มาที่ไปของพ่อแม่พันธุ์ข้าวแต่ละชนิดที่นำมาใช้พัฒนาสายพันธุ์อย่างชัดเจน หากรับรองไปจะผิดระเบียบ กรมการข้าว ว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองพันธุ์ข้าว พ.ศ. 2560 ครั้งนี้อาจเป็นการปลดล็อก หากมีการพิสูจน์เพื่อ รับรองสายพันธุ์ที่ดีตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน และช่วยให้เกษตรกรปลูกข้าวได้ผลผลิตไม่ต่ำกว่า 1,000 กิโลกรัม หรือ 1 ตันต่อไร่ ก็จะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

นายณัฐกิตติ์ ของทิพย์ อธิบดีกรมการข้าว กล่าวว่า ปัจจุบันมีพันธุ์ข้าวที่ผ่านการรับรองจากกรมการข้าว แล้ว 172 พันธุ์ ในอดีตใช้เวลาในการพัฒนาและปรับปรุงประมาณ 10-12 ปีต่อสายพันธุ์ ปัจจุบันได้พยายามลด ขั้นตอน โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้มีระยะเวลาสั้นที่สุด

ขณะที่แหล่งข่าวจากวงการค้าข้าว เผยว่า ในปี 2566 ไทยสามารถส่งออกข้าวได้มากกว่า 8.7 ล้านตัน โดยผู้ส่งออกข้าว 10 อันดับแรก ใน 2 อันดับแรกยังไม่เปลี่ยนแปลง อันดับ 1 ยังเป็นกลุ่มเอเชีย โกลเด้นไรซ์ ส่งออกได้ 1.24 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ส่งออกได้ 1.04 ล้านตัน ยังครองอันดับหนึ่ง 7 ปีต่อเนื่อง ส่วนอันดับ 2 กลุ่มนครหลวงค้าข้าว ส่งออกได้ 1.10 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ส่งออกได้ 858,214 ตัน

ที่มา ฐานเศรษฐกิจ

### **สรุปปี 66 ไทยส่งออกข้าวทะลุเป้า 8.76 ล้านตัน เพิ่ม 13.62% ปี 67 ลดเหลือ 7.5 ล้านตัน**

กรมการค้าต่างประเทศสรุปตัวเลขส่งออกข้าวไทยปี 66 ทำได้ 8.76 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 13.62% ทะลุเป้าที่ตั้งไว้ 8 ล้านตัน อินโดนีเซียขึ้นเป็นตลาดอันดับหนึ่ง ตามด้วยแอฟริกาใต้ อิรัก สหรัฐฯ และจีน ส่วนปี 67 ตั้งเป้า 7.5 ล้านตัน เหตุผลผลิตลด การแข่งขันรุนแรง ผลผลิตข้าวโลกเพิ่ม หลายประเทศลดนำเข้า และข้าวไทยสูงกว่าคู่แข่ง เตรียมแผนส่งเสริมและขยายตลาด ทั้งจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ กระชับความสัมพันธ์คู่ค้า เร่งขยาย G to G

นายรณรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เปิดเผยว่า การส่งออกข้าวไทยในปี 2566 มีปริมาณ 8.76 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 13.62% เกินกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ 8 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 178,136 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 28.43% หรือประมาณ 5,144 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยตลาดสำคัญ 5 ลำดับแรก ได้แก่ อินโดนีเซีย สัดส่วน 16.11% เป็นตลาดส่งออกอันดับ 1 ของไทย รองลงมา คือ แอฟริกาใต้ สัดส่วน 10.10% อิรัก 9.74% สหรัฐฯ 8.06% และจีน 5.38% และในจำนวนข้าวที่ส่งออก แยกเป็นข้าวขาว สัดส่วน 55.54% ข้าวหอมมะลิไทย 19.17% ข้าวหนึ่ง 15.70% ข้าวหอมไทย 5.97% ข้าวเหนียว 2.97% และข้าวกล้อง 0.65%

ทั้งนี้ หากแยกการส่งออกเป็นรายภูมิภาค โดยเอเชีย ได้แก่ อินโดนีเซีย จีน ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ญี่ปุ่น และฮ่องกง มีสัดส่วน 41.14% แอฟริกา ได้แก่ แอฟริกาใต้ เซเนกัล แคเมอรูน โมซัมบิก โกตดิวัวร์ เบนิน สัดส่วน 28.46% ตะวันออกกลาง ได้แก่ อิรัก เยเมน อิสราเอล ซีเรีย ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สัดส่วน 13.26% อเมริกา ได้แก่ สหรัฐฯ แคนาดา บราซิล เพอร์โตริโก เม็กซิโก สัดส่วน 11.54% ยุโรป ได้แก่ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร อิตาลี เบลเยียม สัดส่วน 3.31% โอเชียเนีย ได้แก่ ปาปัวนิวกินี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฟีจี สัดส่วน 2.29%

นายรณรงค์กล่าวว่า เป้าหมายการส่งออกข้าวไทยในปี 2567 กรมได้ร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย คาดการณ์ร่วมกันว่าจะส่งออกได้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน ลดลงจากปี 2566 เพราะผลผลิตข้าวของไทย คาดว่าจะลดลงจากปีก่อนถึง 5.87% เป็นผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ และการส่งออกที่อาจเผชิญกับการแข่งขันและความท้าทายหลายประการ ปริมาณผลผลิตข้าวโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่ผ่านมา ทำให้ปริมาณอุปทานข้าวโลกเพิ่มขึ้น การนำเข้าข้าวของประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มปรับตัวลดลง ส่วนหนึ่งเกิดจากความนิยมของการบริโภคข้าวลดลง อาทิ จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ทำให้การแข่งขันทางด้านราคารุนแรงขึ้น ขณะที่ไทยมีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูง ทำให้ราคาข้าวไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตและประเทศผู้ส่งออก เช่น จีน เวียดนาม และอินเดีย

นอกจากนี้ มีสัญญาณว่าอินโดนีเซียอาจซื้อข้าวน้อยกว่าปีที่ผ่านมา เพราะมีข้าวค้างสต็อกจากปี 2566 ค่อนข้างมาก ขณะที่จีนมีการผลิตข้าวมากขึ้นและเริ่มปรับเปลี่ยนจากการเป็นผู้นำเข้าข้าวให้เป็นผู้ผลิตข้าวที่เพียงพอ

ต่อการบริโภคของประชากรและอาจส่งออกในอนาคต และอินเดียอาจประกาศยกเลิกการระงับการส่งออกข้าวขาว ทำให้ภาคเอกชนของอินเดียกลับมาส่งออกข้าวได้เสรีตามปกติ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวล้วนเป็นความท้าทายต่อการส่งออกข้าวไทย

นายบรรณรักษ์กล่าวว่า สำหรับแผนการส่งเสริมและผลักดันการส่งออกข้าวไทย จะดำเนินการตามนโยบายของ นายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ให้ความสำคัญกับการรักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดใหม่ ในการส่งออกไปต่างประเทศ โดยจะร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยในการทำงาน เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายการส่งออกข้าวที่ได้ตั้งไว้

โดยมีแผนงานสำคัญ ประกอบด้วยการจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ หรือ Thailand Rice Convention (TRC) 2024 ในเดือน พ.ค.2567 ซึ่งเป็นงานประชุมใหญ่ที่ผู้เชี่ยวชาญในวงการค้าข้าวโลกมาพบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลสถานการณ์ตลาดข้าวโลกและเจรจาธุรกิจระหว่างกัน รวมทั้งจะมีการจัดงาน TRC สัญจร ลงพื้นที่เพื่อให้ข้อมูลแนวโน้มความต้องการข้าวในตลาดโลกแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถผลิตข้าวได้ตรงกับความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกัน มีแผนเดินทางไปกระชับความสัมพันธ์และขยายตลาดข้าวกับแอฟริกาใต้ ฮองกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดข้าวที่สำคัญอันดับต้น ๆ ของไทย รวมทั้งการเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) กับรัฐบาลอินโดนีเซียและจีน และประเทศอื่นที่มีความประสงค์ขอซื้อข้าวในรูปแบบ G to G ตลอดจนการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่สำคัญ และจัด Thai Rice Roadshow ประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในตลาดจีนด้วย

อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการรับมือกับความท้าทายในการขายข้าวให้ประเทศคู่ค้าในประเด็นที่ราคาข้าวไทยสูงกว่าราคาข้าวของประเทศผู้ส่งออกรายอื่น อันเนื่องมาจากต้นทุนการผลิตที่สูง กรมจะร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เกษตรกร ผู้ส่งออก เร่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก โดยพัฒนาพันธุ์ข้าวให้มีผลผลิตต่อไร่สูง ไม่ควรร้อยไปกว่าผลผลิตข้าวต่อไร่ของประเทศผู้ส่งออกอื่น ซึ่งปัจจุบันมีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าไทยทั้งสิ้น ประกอบกับพันธุ์ข้าวต้องมีความต้านทานโรคและแมลง เพื่อลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยและการกำจัดแมลง เพราะหากไทยไม่มุ่งเน้นพัฒนาปรับปรุงในเรื่องดังกล่าว จะทำให้ไทยเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้าข้าวในตลาดโลกในที่สุด

ที่มา *Commerce News Agency (CNA)*

## **พาณิชย์ คาดปี67 ส่งออกข้าวลดเหลือ 7.5 ล้านตัน เล็งขยายตลาดแอฟริกาใต้-ฮ่องกง**

กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ปี 67 ส่งออกข้าว 7.5 ล้านตัน เจอปัจจัยท้าทาย สถานการณ์เอลนีโญ ผลผลิตข้าวไทยลดลง อินโดนีเซียข้าวค้างสต็อก เล็งขยายตลาด แอฟริกาใต้-ฮ่องกง รวมทั้งเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐกับรัฐบาลอินโดนีเซีย และจีน

นายบรรณรักษ์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เปิดเผยว่า กรมการค้าต่างประเทศ ร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย คาดการณ์การส่งออกข้าวไทยในปี 2567 จะอยู่ที่ 7.5 ล้านตัน ขณะที่ในปี 2566 มีปริมาณการส่งออกถึง 8.76 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 178,136 ล้านบาท (ประมาณ 5,144 ล้านดอลลาร์) หากเทียบกับปี 2565 พบว่าปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้น 13.62% ขณะที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น 28.43% และจากข้อมูลใบอนุญาตส่งออกข้าว ล่าสุดตั้งแต่วันที่ 1-30 มกราคม 2567 พบว่ามีปริมาณส่งออก 1,122,358 ตัน เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน 43.96%

อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สำคัญต่อการคาดการณ์เป้าหมายส่งออกข้าวไทยในปีนี้ได้แก่

1. ปรากฏการณ์เอลนีโญ ส่งผลให้ผลิตข้าวของไทย คาดว่าจะลดลงจากปีก่อน 5.87%
2. ผลผลิตข้าวโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นกว่าปีก่อน ทำให้ปริมาณอุปทานข้าวโลกเพิ่มขึ้น
3. การนำเข้าข้าวของประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มปรับตัวลดลง ส่วนหนึ่งเกิดจากความนิยมของการบริโภคข้าวลดลง อาทิ จีน ญี่ปุ่น และมาเลเซีย ทำให้การแข่งขันทางด้านราคารุนแรงขึ้น ขณะที่ไทยมีต้นทุนการผลิตค่อนข้างสูงทำให้ราคาข้าวไทยสูงกว่าประเทศผู้ผลิตและประเทศผู้ส่งออกเช่น จีน เวียดนาม และอินเดีย
4. มีสัญญาณว่าอินโดนีเซียอาจซื้อข้าวน้อยกว่าปีที่ผ่านมา เพราะมีข้าวค้างสต็อกจากปี 2566 ค่อนข้างมาก
5. จีนมีการผลิตข้าวมากขึ้น และเริ่มปรับเปลี่ยนจากการเป็นผู้นำเข้าข้าวให้เป็นผู้ผลิตข้าวที่เพียงพอต่อการบริโภคของประชากรและอาจส่งออกในอนาคต
6. อินเดียอาจประกาศยกเลิกการระงับการส่งออกข้าวขาวๆ ซึ่งจะทำให้อากาศเอกชนของอินเดีย กลับมาส่งออกข้าวได้เสรีตามปกติ

อย่างไรก็ตาม แนวทางรับมือในการขายข้าวให้ประเทศคู่ค้า ซึ่งราคาข้าวไทยสูงกว่าราคาข้าวของประเทศผู้ส่งออกรายอื่น เพราะต้นทุนการผลิตที่สูง ไทยต้องเร่งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของข้าวไทยในตลาดโลก โดยพัฒนาพันธุ์ข้าวให้มีผลผลิตต่อไร่สูง เพื่อลดต้นทุนการใช้ปุ๋ย และการกำจัดแมลง

"หากไทยไม่มุ่งเน้นพัฒนา ปรับปรุง ในเรื่องดังกล่าว จะทำให้ไทยเสียเปรียบในการแข่งขันทางการค้าข้าวในตลาดโลกในที่สุด" นายธรรรงค์ กล่าว

นายธรรรงค์ พูลพิพัฒน์ กล่าวว่า กรมการค้าต่างประเทศ พร้อมทำงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย เพื่อส่งเสริมและผลักดันการส่งออกข้าวไทยตามนโยบายของนายภูมิธรรม เวชยชัย รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.พาณิชย์ ในการ "รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดใหม่" ในการส่งออกไปต่างประเทศ โดยจะมีจะจัดงานขึ้นในปี 2567 อาทิ การจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ Thailand Rice Convention (TRC) 2024 ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2567 ซึ่งเป็นงานประชุมใหญ่ที่ผู้เชี่ยวชาญในวงการค้าข้าวโลกมาพบปะแลกเปลี่ยนข้อมูลสถานการณ์ตลาดข้าวโลกและเจรจาธุรกิจระหว่างกัน

รวมทั้งจะมีการจัดงาน TRC สัญจร ลงพื้นที่เพื่อให้ข้อมูลแนวโน้มความต้องการข้าวในตลาดโลกแก่เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถผลิตข้าวได้ตรงกับความต้องการของตลาดมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ กรมฯ มีแผนเดินทางไปกระชับความสัมพันธ์ และขยายตลาดข้าวกับแอฟริกาใต้ ฮองกง ญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นตลาดข้าวที่สำคัญอันดับต้น ๆ ของไทย รวมทั้งการเจรจาซื้อขายข้าวแบบรัฐต่อรัฐ (G to G) กับรัฐบาลอินโดนีเซีย และจีน รวมถึงประเทศอื่นที่มีความประสงค์ขอซื้อข้าวในรูปแบบ G to G ตลอดจนการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าที่สำคัญ และจัด Thai Rice Roadshow ประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในตลาดจีนด้วย

ทั้งนี้ ในปี 2566 มีปริมาณการส่งออกถึง 8.76 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 178,136 ล้านบาท (ประมาณ 5,144 ล้านดอลลาร์) หากเทียบกับปี 2565 พบว่าปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้น 13.62% ขณะที่มูลค่าส่งออกเพิ่มขึ้น 28.43%  
ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*

## รัฐรับอานิสงส์สินค้าเกษตร “ข้าว-มัน-ยาง” ราคาพุ่งติดจรวด

รัฐบาลเศรษฐกิจรับ “อานิสงส์” สินค้าเกษตรตลาดโลก ทั้งดีมานด์-ราคาปรับขึ้นทุกรายการ ส่งผลราคาข้าวเปลือกหอมมะลิขยับใกล้ราคาประกันตันละ 15,000 บาท ข้าวเปลือกเจ้า-ข้าวเหนียวราคาเพิ่ม 12-32% ราคายางพาราเดือนเดียวพุ่งขึ้นกว่า 20 บาท ทะลุ 73 บาท/กก. ส่วนราคาผลปาล์มปลายฤดูยืนราคาเหนือ 7 บาท/กก. เหตุสต็อกในประเทศลดฮวบ ข้าวไร้มันอีสานมีเฮ ราคาหัวมันสดเฉียด กก.ละ 4 บาท

การฟื้นตัวของราคาสินค้าเกษตรและความต้องการที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลก ส่งผลให้รัฐบาลเศรษฐกิจรับอานิสงส์จนแทบจะต้อง “พับเก็บ” นโยบายการอุดหนุนราคาสินค้าเกษตร เมื่อไล่เรียงดูราคาสินค้าเกษตรสำคัญแต่ละรายการพบว่า ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าวเปลือก มันสำปะหลัง ต่างก็มีราคาปรับขึ้นทุกรายการ

### ข้าวทุบสถิติ รอบ 5 ปี ราคาส่งออกพุ่ง

นายธรรรงค์ พูลพิพัฒน์ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวว่า ในปี 2566 ประเทศไทยสามารถส่งออกข้าวได้ 8.76 ล้านตัน หรือสูงสุดในรอบ 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2561 เพิ่มขึ้น 13.62% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้าและยังเป็นการส่งออกข้าวที่ “เกินกว่า” เป้าหมายที่กำหนดไว้ 8 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า 178,136 ล้านบาท หรือประมาณ 5,144 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้น 28.43% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า หากคิดราคาส่งออกเฉลี่ยของข้าวไทยจะปรับขึ้นจากตันละ 515 เหรียญ เป็น 587 เหรียญ หรือเพิ่มขึ้นเกือบ 50 เหรียญต่อตัน

“กรมร่วมกับสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยคาดการณ์เป้าหมายการส่งออกข้าวในปี 2567 จะส่งออกได้ปริมาณ 7.5 ล้านตัน จากข้อมูลใบอนุญาตส่งออกข้าวของ กรมการค้าต่างประเทศ เดือนมกราคม 2567 มีปริมาณส่งออก 1,122,358 ตัน เพิ่มขึ้น 43.96% เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนที่มีปริมาณการขออนุญาตส่งออกข้าวอยู่ที่ 779,654 ตัน โดยปัจจัยสำคัญที่สามารถส่งออกข้าวได้เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากความต้องการในตลาดโลกสูง การชะลอส่งออกข้าวของอินเดียและปัญหาโลกร้อน ขณะที่ผลผลิตข้าวของไทยที่คาดว่าจะลดลงจากปีก่อน 5.87% นั้น เป็นผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญ” นายธรรรงค์กล่าว

อย่างไรก็ตาม ขณะนี้มีสัญญาณว่า อินโดนีเซียอาจซื้อข้าวน้อยกว่าปีที่ผ่านมา เพราะมีข้าวค้างสต็อกจากปี 2566 ค่อนข้างมาก ขณะที่จีนมีการผลิตข้าวมากขึ้นและเริ่มปรับเปลี่ยนจากการเป็นผู้นำเข้าข้าวให้เป็นผู้ผลิตข้าวที่เพียงพอต่อการบริโภคของประชากร และอาจส่งออกข้าวได้ในอนาคต ส่วนประเทศอินเดียอาจจะประกาศยกเลิกการระงับการส่งออกข้าวขาวหลังการเลือกตั้งกลางปี ดังนั้น ไทยจึงต้องเตรียมแผนรับมือด้วยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการส่งออกข้าว เพื่อส่งเสริมและผลักดันการส่งออกข้าวไทย ตามนโยบาย “รักษาตลาดเดิม เพิ่มตลาดใหม่ ในการส่งออกต่างประเทศ” เริ่มด้วยการจัดงานประชุมข้าวนานาชาติ “Thailand Rice Convention (TRC) 2024” ในเดือนพฤษภาคม 2567 จะเปิดให้มีการเจรจาธุรกิจระหว่างกัน

การส่งออกข้าวที่เติบโตมากขึ้นได้ส่งผลให้ราคาข้าวเปลือกขาวหอมมะลิปัจจุบันอยู่ที่ราคา 14,850 บาทต่อตัน เทียบช่วงเดียวกันของปีก่อน เพิ่มขึ้น 9% (13,640 บาทต่อตัน) ซึ่งเป็นระดับราคาที่ใกล้เคียงกับราคาประกันที่ตันละ 15,000 บาท, ข้าวเปลือกหอมมะลินอกพื้นที่ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 14,600 บาทต่อตัน หรือเพิ่มขึ้น 13% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนมีราคาอยู่ที่ 12,924 บาทต่อตัน, ข้าวเปลือกปทุมธานี ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 14,450 บาทต่อตัน หรือเพิ่มขึ้น 34% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนอยู่ที่ 10,804 บาทต่อตัน, ข้าวเปลือกเจ้าราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 12,950 บาทต่อตัน หรือเพิ่มขึ้น 32% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนอยู่ที่ 9,781 บาทต่อตัน และข้าวเปลือกเหนียวเมล็ดยาว ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 13,300 บาทต่อตัน หรือเพิ่มขึ้น 12% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนอยู่ที่ 11,837 บาทต่อตัน



## ราคายางพ่วงติดจรวด

ด้านสถานการณ์ยางแผ่นรมควันในประเทศปรากฏ วันนี้ (2 ก.พ.) ราคายางแผ่นรมควันชั้น 1 ประมูล ณ ตลาดกลางยางพารา จ.สงขลา อยู่ที่ 72.69 บาท/กก. หรือราคา “ลดลง” จากวันก่อน (1 ก.พ.) ที่ราคา 73.39 บาท/กก. หรือลดลง 7 สตางค์ ขณะที่ราคาน้ำยางสด ณ โรงงาน อยู่ที่ 66.20 บาท/กก. หรือ “เพิ่มขึ้น” จากวันก่อน (1 ก.พ.) ที่ราคา 66 บาท หรือเพิ่มขึ้น 20 สตางค์ ส่วนราคาส่งออก FOB วันนี้อยู่ที่ 78.19 เหรียญ หรือ “ลดลง” จากวันก่อนที่ราคา 78.89 เหรียญ

แม้ภาพรวมราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 จะมีราคาประมูล “ลดลง” เป็นวันแรกก็ตาม แต่ก็ยังสามารถรักษาระดับราคายางที่ทะลุ 70 บาท/กก.มาได้ 1 สัปดาห์ และหากติดตามราคายางแผ่นตั้งแต่ต้นปี 2567 พบว่า ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ได้วิ่งขึ้นมาจากระดับราคาที่ 57.30 บาท (2 มกราคม) มาเป็น 72 บาท/กก. หรือปรับขึ้นมาด้วยเวลาอันรวดเร็วถึง 14 บาท/กก.ทีเดียว

ดร.เพิก เลิศวังพง ประธานกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (บอร์ด กยท.) กล่าวถึงโอกาสที่ราคายางพาราของไทยจะทะลุขึ้นไปถึง 3 หลักนั้น “มีความเป็นไปได้ เพียงแต่ไทยจะต้องแก้ปัญหาเรื่องยางพาราเถื่อนที่ลักลอบนำเข้ามาในประเทศไทยให้ได้ก่อน” สถานการณ์ยางจากประเทศเพื่อนบ้านที่ทะลักเข้ามาช่องทาง สังขละบุรี ประมาณ 100,000 กว่าตัน และทางระนองอีกประมาณแสนกว่าตัน มีทั้งยางแผ่นรมควันทุกแบบ ด้วยแรงจูงใจจากราคายางทางฝั่งเพื่อนบ้าน “ถูกกว่าไทย” ประมาณครึ่งต่อครึ่ง หรือจาก 30 กว่าบาท มาขาย 70 บาท/กก. ดังนั้นรถที่จอดขึ้นยางที่ด่านสังขละบุรี สามารถกำไรต่อเที่ยวไม่ต่ำกว่า 600,000 บาท วันหนึ่งมีรถขึ้นมาขนยางกว่า 30 เที่ยว

“ผมมีแนวคิดว่าจะต้องมีมาตรการไม่ให้นำผ่านยางพารา หรือถ้าผ่านก็ต้องมีการเก็บค่าใช้จ่าย กก.ละ 2 บาท เช่นเดียวกับที่เกษตรกรชาวสวนไทยที่ต้องจ่ายเงิน กองทุนสงเคราะห์ชาวสวนยาง (CESS) เพื่อลดความได้เปรียบกรณีที่ยางเพื่อนบ้านขนส่งผ่านแดนจากข้ามประเทศไทยไปยังมาเลเซีย” ดร.เพิกกล่าว

ส่วนภารกิจของการยางแห่งประเทศไทย ที่จะเร่งกระตุ้นความต้องการใช้ยาง ประกอบไปด้วย 1) การสร้างตลาดยางมาตรฐานเดียวกัน 500 ตลาด ทุกท้องถิ่นทั่วไทย รองรับ EU Deforestation-free Products Regulation (EUDR) 2) บริหารจัดการโรคใบร่วงอย่างจริงจัง 3) เร่งออกโฉนดไม้ยางทุกพื้นที่ทั่วไทย 4) สร้างปัจจัยการผลิตแบรนด์การยางเพื่อลดต้นทุนให้เกษตรกร 5) ผลิตรายล้อมแบรนด์การยาง Thai Type 6) สนับสนุนผลิตภัณฑ์ปลายน้ำของสถาบันเกษตรกร เน้นการทำตลาดแบบจริงจัง และ 7) ติดตามอาวุธทางความรู้และเครื่องมือในการประกอบอาชีพให้เกษตรกรทุกระดับชั้น ล่าสุด กยท.เตรียมที่จะเสนอให้รัฐบาลสนับสนุนผู้ประกอบการยางด้วยซอฟต์แวร์ดอกเบี้ยต่ำวงเงินเบื้องต้น 30,000 ล้านบาท เพื่อให้เกิดการดูดซับผลผลิตยางออกสู่ตลาดในลำดับถัดไป

## ราคายางเข้าใกล้ 80 บาท

นายกำปนาท วงศ์ชูวรรณ ที่ปรึกษาเครือข่ายสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางภาคใต้ตอนล่าง ผู้จัดการกลุ่มเกษตรกรทำสวนธารน้ำทิพย์ สถาบันเกษตรกรแปรรูปยางส่งออกต่างประเทศรายใหญ่ภาคใต้ กล่าวว่า ยางทางภาคใต้เกิดภาวะขาดแคลนเป็นจำนวนมาก ทั้งฝนตกน้ำท่วม ยางเกิดโรคใบร่วงและกำลังเข้าสู่ฤดูกาลยางผลัดใบ จึงส่งผลไม่ได้กรีดยางกันอย่างเต็มที่ บวกกับปริมาณน้ำยางสดปริมาณผลผลิตน้อยมาก ส่งผลกระทบต่อโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยาง น้ำยางสด น้ำขึ้น ส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต หลายแห่งส่อเค้าจะปิดตัวลงชั่วคราว และอีกส่วนหนึ่งต้องเร่งหาซื้อยางเข้าสู่โรงงาน ส่งผลให้ราคาน้ำยางปรับตัวขึ้น “และยังมีการขึ้นราคาคั่วด้วย”

ดังนั้น ทิศทางยางในปี 2567 ราคามีแนวโน้ม “จะดีอยู่ในระยะหนึ่งและอาจจะปรับตัวขึ้นอีก” จากปัจจัย 1) ยางขาดแคลน 2) โรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปยางเป็นผลิตภัณฑ์ขาดแคลน 3) ยางมีความต้องการเพิ่มขึ้นจากการ

ขยายตัวเติบโตของกลุ่มรถยนต์ EV และ 4) ราคาภายในตลาดพิวเจอร์มาร์เก็ต จีน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ เป็นตัวแปรที่สำคัญด้วย

ด้านนายเรืองยศ เพ็งสกุล ประธานเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนแปรรูปยาง ประธานกลุ่มวิสาหกิจคนกรีดยาง รายย่อยถ้าพรรณา กล่าวว่า ภาวะยางไทยมีแนวโน้มราคาจะปรับตัวสูงขึ้นตลอดปี 2567 และมีแนวโน้มราคาขายแผ่นรมควันจะไต่ขึ้นไป 80 บาท/กก. และน้ำยางสดจะไต่ขึ้นไปที่ 70 บาท/กก. โดยราคาน้ำยางสดอยู่ที่ 66 บาท/กก. เทียบกับช่วงต้นเดือนมกราคม มีราคาอยู่ที่ 55 บาท/กก. หรือขึ้นมาถึง 10 บาท/กก. ส่วนปัจจัยที่ราคาขายปรับตัวสูงขึ้นต่อไปนั้น ประกอบไปด้วย

1) การบริหารจัดการนโยบายของรัฐบาล ที่มีมาตรการเข้มข้นการตรวจสอบและจับกุมยางเถื่อนที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

2) ภาวะแล้งและยางเกิดโรคระบาดไปร่วงไปทั่วภาคใต้ 3) มีการโค่นยางพาราหันไปปลูกปาล์มน้ำมันและทุเรียน และ 5) ภาคใต้ตอนล่างโซนอ่าวไทยเกิดฝนตกต่อเนื่อง ไม่สามารถกรีดยางได้เต็มที่ ส่งผลให้น้ำยางสดได้หายไปจากตลาดถึง 60-70%

ดังนั้นกลุ่มค้ายางเมื่อถึงเวลาส่งมอบยางให้กับกลุ่มผู้ซื้อต่างประเทศ แต่ผิดความคาดหมายคือ ยางไม่เหลือสต็อก เพราะยางเกิดการขาดแคลนจากหลายปัจจัยข้างต้นจนไม่มียางที่จะส่งมอบตามสัญญา จึงต้องมีการหาขายและเร่งซื้อจนเกิดการแข่งขันกันซื้ออย่างกันขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ทำให้ตอนนี้ราคาขาย รัฐบาลปัจจุบันต่างกับรัฐบาลก่อนมากกว่า 20 บาท/กก. “ราคาขายอนาคตปี 2568 รัฐบาลจะต้องตรึงราคาไว้ให้ได้ โดยออกมาตรการ 1 ถึง 2 โครงการเพื่อตรึงและกระตุ้นราคาขาย โดยดึงยางออกจากระบบตลาด”

ทางด้านนายทศพล ขวัญรอด ประธานภาคีเครือข่ายชาวสวนยางพาราและสวนปาล์มน้ำมันแห่งประเทศไทย (คยปท.) มีความเห็นสอดคล้องกับ นายจรงค์ เกื้อคลัง เจ้าของสวนยางพาราและสวนเกษตรพอเพียง อดีตผู้ใหญ่บ้านหมู่ 9 บ้านหนองปด ต.แม่ขรี อ.ตะโหมด จ.พัทลุง ที่ว่า ตอนนี้ในภาคใต้หลายพื้นที่จังหวัด สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนไป ฝนตกมากกว่าแล้ง บางพื้นที่เรียกว่า ฝน 8 แล้ง 4 จากฝน 4 แล้ง 8 จนไม่สามารถกรีดยางได้เต็มที่ แม้ยางราคาดีแต่ไม่ได้กรีดยางเพราะฝนตก

ส่วนนายสมพงศ์ ราชสุวรรณ เจ้าของสวนยาง-ประธานกรรมการกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง สกย.นาทวี อ.นาทวี จ.สงขลา และสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ผลผลิตยางขณะนี้ขาดหายไปประมาณ 2/3 โดยจากน้ำยางสด 100 กก. จะเหลือประมาณ 30 กก. และจะเป็นยางแห้งเหลือประมาณกว่า 10 กก. ปัจจัยที่ยางเกิดการขาดแคลนก็คือ ยางประสบกับโรคใบร่วง-ฝนตก และขณะนี้เข้าสู่ฤดูกลางผลัดใบ

### **ตะวันออกหยุดกรีดยาง**

แหล่งข่าวเกษตรกรสวนยางพารารายใหญ่ จ.ตราด กล่าวว่า มีแนวโน้มราคาขายจะพุ่งขึ้นไปอีก ตอนนี้เก็บสต็อกไว้ก่อนระยะเวลาสั้น ๆ จากปกติขายน้ำยางสดให้กับโรงงาน จ.ระยอง รับซื้อไปทำยางแผ่นรมควัน โดยสะสมไว้ให้จำนวนมากพอจึงจะขนส่งไปขาย

“ปัจจุบันราคาขายพาราแผ่นรมควันขึ้น 3 ขึ้นไป กก.ละ 72-73 บาท เป็นราคาที่เพิ่มขึ้นจากปี 2566 ถึง กก.ละ 10 บาท ซึ่งมีผลต่อราคาขายทุกชนิดขึ้นเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งยางก้อนถ้วย น้ำยางพาราดิบ ซึ่งราคาน้ำยางดิบที่มีเนื้อยาง 60% จะเพิ่มจาก กก.ละ 40-50 บาท เป็น 66 บาท เป็นราคาที่สูง คาดว่าราคาขายน่าจะสูงขึ้น เนื่องจากเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคมเป็นฤดูที่ยางผลัดใบและแตกใบอ่อนต้องหยุดพักต้น ซึ่งปีนี้มาเร็วตั้งแต่ต้นเดือนกุมภาพันธ์ เกษตรกรจะหยุดกรีดยางให้ผลิใบใหม่ หรือถ้ากรีดยางในช่วงนี้ปริมาณจะลดลงกว่า 50%”

ทางด้านนายจักรพงษ์ วังบอน เกษตรกรชาวสวนยางขนาดเล็ก กล่าวเพิ่มเติมว่า ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม เป็นช่วงที่ยางพาราผลัดใบและเริ่มแตกใบอ่อน ส่วนใหญ่เกษตรกรจะหยุดกรีดยาง หรือกรีดยางวันเว้นวัน หรือ “2 วันหยุด 1 วัน” ให้ต้นได้พัก ต้องบำรุงต้น บำรุงใบ ราคาน้ำยางจะลดลงประมาณ 50-60% ปกติจะขายเป็นยางก้อนถ้วย ได้ราคาเพิ่มขึ้นจาก 20-25 บาท เป็น 30 บาท/กก. แม้ราคาจะสูงขึ้นแต่ปริมาณลดลงมาก และไม่แน่ใจว่าราคาทรงตัวเพิ่มขึ้นหรือลดลง

นายเกรียงไกร เทพินทร์อารักษ์ ประธานกลุ่มสหกรณ์ยางพาราเนินดินแดงตราด กล่าวว่า ขณะที่มีปริมาณยางพาราในไทยและทั่วโลกมีปัญหาผลผลิตลดลงและโรงงานอุตสาหกรรมต้องการวัตถุดิบต่างกัน เช่น ยางก้อนถ้วย น้ำยางสด น้ำยางข้น ชี้อยาง และยางแผ่น ดังนั้นสหกรณ์จะรับจ้างผลิตน้ำยางสดเป็นยางแผ่นรมควัน โดยหักค่าบริการ กก.ละ 4.50 บาท เกษตรกรจะมีรายได้จากการขายยางแผ่นรมควันตามราคาตลาด ซึ่งเป็นราคาที่สูงกว่าชนิดอื่นที่ขึ้นไปถึง กก.ละ 73 บาท

“โรงงานอุตสาหกรรมมีสต็อกยางอยู่จะมีผลบ้างในช่วงที่ราคาสูงขึ้น เพราะตามปกติการซื้อ-ขายจะทำล่วงหน้า 6 เดือน ตอนทำสัญญาอาจจะราคาอยู่ที่ 50 บาท เมื่อครบกำหนดส่งมอบ ราคาซื้อ-ขายวันนี้อยู่ถึง 70-71 บาท ต้นทุนจะสูงขึ้น ผู้ประกอบการต้องบริหารจัดการ จะซื้อต้นไว้เพื่อกันราคาจะสูงขึ้นไปอีก หรืออาจไม่ซื้อหากคิดว่าราคาจะลงอีก” นายเกรียงไกรกล่าว

#### **ปาล์มปลายฤดูราคาพุ่ง 7 บาท/กก.**

ขณะที่สถานการณ์ราคาผลปาล์มน้ำมันที่เปิดราคามาตั้งแต่ต้นปีปรับขึ้นไปเฉลี่ยอยู่ที่ 6.50 บาท/กก. หรือเพิ่มขึ้น 29% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ 5.03 บาท/กก. และเคยสูงสุดถึง 7.20-7.30 บาท/กก. นั้น นายพันศักดิ์ จิตรรัตน์ ประธานสภาเกษตรกรจังหวัดกระบี่ กล่าวว่า สถานการณ์ราคาปาล์มปัจจุบันราคาอยู่ที่ 6.80 บาทต่อกิโลกรัม ปรับลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา ซึ่งราคาสูงสุดอยู่ที่ 7.20 บาทต่อกิโลกรัม หลังจากราคาปาล์มน้ำมันของมาเลเซียลดลง 200 ริงกิต/ตัน จากสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาอยู่ที่ 4,500 ริงกิต/ตัน และมีโอกาสจะลดลงถึง 3,000 ริงกิต/ตันด้วย มาเลเซียถือว่าเป็นผู้ผลิตปาล์มน้ำมัน และมีการส่งออกเป็นอันดับหนึ่งของโลก ขณะที่ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดเฉลี่ยอยู่ 30-32 บาท/กก

“หากราคาปาล์มน้ำมันของมาเลเซียมีแนวโน้มลดลงอีกก็จะเป็นแรงกดดันให้สถานการณ์ราคาปาล์มในตลาดโลกปรับลดลง รวมถึงราคาปาล์มน้ำมันของไทยด้วย ประกอบกับตอนนี้ผลผลิตปาล์มน้ำมันในประเทศเริ่มทยอยออกสู่ตลาด เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 1-1.2 ล้านตันปาล์มทะเลทราย และจะออกมากสุดในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน เฉลี่ยประมาณ 1.8-2.0 ล้านตัน”

ด้านสต็อกน้ำมันปาล์มในประเทศขณะนี้คงเหลือประมาณ 200,000 ตัน หรือ “ต่ำกว่า” ปริมาณ Safety Stock ที่กำหนดไว้ 250,000 ตัน/เดือน โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการผลักดันให้มีการส่งออกน้ำมันปาล์มก่อนหน้านี้ ทำให้ไทยได้มีการส่งออกน้ำมันปาล์มไปยังต่างประเทศเพิ่มขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่ปี 2565-2566 โดยในปีนี้อาจสามารถส่งออกได้มากกว่า 900,000 ตัน จากเดิมที่ไทยเคยส่งออกน้ำมันปาล์มได้ประมาณ 200,000-300,000 ตันเท่านั้น ซึ่งเป็นผลจากราคาน้ำมันปาล์มดิบอ่อนตัว หลังจากประเทศอินโดนีเซียยกเลิกมาตรการแบนส่งออก ทำให้ราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดโลกลดลง

ขณะที่ความต้องการใช้ภายในประเทศก็ยังคงต้องติดตามมาตรการอุดหนุนผลิตไบโอดีเซล ซึ่งอุดหนุนอยู่ประมาณ 4-5 บาทต่อลิตร หากยกเลิกการอุดหนุนจะมีผลกระทบต่อการใช้ น้ำมันปาล์มดิบเพื่อผลิตไบโอดีเซลลดลง

จากปัจจุบันความต้องการใช้น้ำมันปาล์มในการผลิตพลังงานอยู่ที่ 78,000 ตัน และที่สำคัญก็คือ ความต้องการใช้น้ำมันปาล์มดิบเพื่อการบริโภค ซึ่งเป็นสัดส่วนหลักของประเทศเฉลี่ยอยู่ที่ 110,000 ตัน

หากคำนวณเฉพาะสต็อกน้ำมันปาล์มคงเหลือก็เท่ากับว่า สถานการณ์น้ำมันปาล์มช่วงนี้อยู่ในภาวะ “ตึงตัวพอสมควร” ส่งผลต่อสถานการณ์การจำหน่ายน้ำมันปาล์มบรรจุขวด ซึ่งล่าสุดปรากฏว่า ห้างค้าปลีกสมัยใหม่ (Modern Trade) ปิดป้ายจำกัดจำนวนการขายน้ำมันปาล์มบรรจุขวดต่อครัวเรือน ไม่เกินครัวเรือนละ 6 ขวดแล้ว

อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นต้องรอดติดตามสถานการณ์ผลผลิตปาล์มน้ำมันฤดูกาลใหม่ ปี 2567/2568 ที่เพิ่งเริ่มทยอยออกสู่ตลาด เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 1-1.2 ล้านตันปาล์มหลาย และจะออกมากสุดในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน เฉลี่ยประมาณ 1.8-2.0 ล้านตัน

### **มัน-ข้าวโพดก็ปรับขึ้นด้วย**

นอกจากนี้ สถานการณ์ราคาหัวมันสดเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 บาท/กก. หรือเพิ่มขึ้น 18% เมื่อเทียบช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ 3.10 บาท/กก. ซึ่งถือว่าราคาหัวมันสดปีนี้สูงมาก โดยมีสาเหตุหลักมาจากโรงงานแป่งมันสำปะหลังเข้ามาแย่งซื้อหัวมันเพื่อนำไปผลิตแป้ง จากราคาแป้งในตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้น ขณะที่ผู้ส่งออกมันเส้นขาดแคลนวัตถุดิบ เนื่องจากไม่สามารถสู้ราคาหัวมันกับโรงแป่งได้ โดยสถานการณ์ขาดแคลนหัวมันสดทำมันเส้นก่อให้เกิดการลักลอบนำเข้ามามันเส้นคุณภาพต่ำจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านชายแดนเข้ามาอย่างคึกคัก

ส่วนราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 9.43 บาท/กก. หรือลดลง 26% เมื่อเทียบช่วงเดียวกันของปีก่อน ซึ่งอยู่ที่ 12.69 บาทต่อ/กก.

ที่มา ประชาชาติธุรกิจออนไลน์

### **ชวานาไม่สนภัยแล้ง แห่ปลูกชวานาปริงทะลุ 8 ล้านไร่**

ชวานาไม่สนภัยแล้ง แห่ปลูกชวานาปริง 2566/67 กว่า 8 ล้านไร่ โดยเฉพาะกลุ่มเจ้าพระยา ทะลุ 5.5 ล้านไร่ สูงกว่าแผนที่กำหนดไว้ 2.5 ล้านไร่

วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2567 ศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ (SWOC) กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รายงาน สถานการณ์การเพาะปลูกพืชในช่วงฤดูแล้งปี 2566/67 ทั้งประเทศ ณ วันที่ 31 มกราคม 2567 รวม 8.65 ล้านไร่ สูงกว่าแผนที่กำหนดไว้ 6.37 ล้านไร่ จำนวน 2.28 ล้านไร่ โดยแบ่งเป็นการปลูกชวานาปริง 8.19 ล้านไร่ สูงกว่าแผนที่กำหนดไว้ 5.80 ล้านไร่ จำนวน 2.39 ล้านไร่ การเพาะปลูกพืชไร่-พืชผัก จำนวน 4.6 แสนไร่ ต่ำกว่าแผนที่ตั้งเป้าไว้ 5.7 แสนไร่ จำนวน 1.1 แสนไร่ เมื่อจำแนกรายพื้นที่พบว่า การเพาะปลูกชวานาปริงในกลุ่มน้ำเจ้าพระยา 2566/67 ล่าสุดอยู่ที่ 5.54 ล้านไร่ สูงกว่าแผนที่กำหนดไว้ 3.03 ล้านไร่ ถึง 2.51 ล้านไร่ และคาดการณ์ว่าในช่วงฤดูแล้งปี 2566/67 จะมีการปลูกชวานาปริงทั้งสิ้น 5.92 ล้านไร่

ตามแผนการบริหารจัดการน้ำฤดูแล้งปี 2566/67 กลุ่มเจ้าพระยาใน 4 เขื่อนหลัก คือ ภูมิพล สิริกิติ์ แควน้อย ป่าสักชลสิทธิ์ ตั้งเป้าจัดสรรน้ำ 8,700 ล้านลูกบาศก์เมตร ล่าสุด ณ วันที่ 5 ก.พ. 2567 จัดสรรน้ำไปแล้ว 4,127 ล้าน ลบ.ม. หรือ 48%ของแผน คงเหลือ 4,573 ล้านลบ.ม. คิดเป็น 52%ของแผนการบริหารจัดการน้ำฤดูแล้งปี 2566/67 แผนการบริหารจัดการน้ำฤดูแล้งปี 2566/67 กลุ่มเจ้าพระยา แบ่งการจัดสรรน้ำ สำหรับภาคการเกษตร 4,693 ล้าน ลบ.ม. อุตสาหกรรม 135 ล้าน ลบ.ม. อุปโภคบริโภค 1,150 ล้าน ลบ.ม. และเพื่อรักษาระบบนิเวศและอื่นๆ 2,722 ล้าน ลบ.ม.

ศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ (SWOC) กรมชลประทาน ระบุว่า สำหรับแนวทางในการดำเนินงาน และเตรียมความพร้อมรับสถานการณ์ภัยแล้ง ปี 2566/67 เพื่อให้การบริหารจัดการน้ำเป็นไปตามแผนที่กำหนด และไม่เกิดผลกระทบต่อการบริหารจัดการน้ำในระยะต่อไป ต้องบริหารจัดการน้ำที่จัดสรรอย่างเข้มงวด และสอดคล้องกับสถานการณ์ ขณะเดียวกันต้องมีการประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือเกษตรกร งดเพาะปลูกข้าวนาปรัง รอบที่ 2 หลังการเก็บเกี่ยว เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ เช่น การปลูกข้าวโดยวิธีเปียกสลับแห้ง สร้างการรับรู้ผ่านสื่อแจ้งเตือนสถานการณ์น้ำ

นอกจากนี้ยังได้เตรียมแนวทางการบริหารจัดการน้ำการช่วยเหลือ ส่งน้ำแบบประณีตตามรอบเวรแต่ละพื้นที่ เพื่อให้มีน้ำเพียงพอต่อการใช้ในทุภาคส่วน พิจารณาการใช้น้ำจากแก้มลิงธรรมชาติ แหล่งน้ำตนเองและแหล่งน้ำอื่นๆในพื้นที่ รวมทั้งการจัดเตรียมเครื่องสูบน้ำ รถบรรทุกน้ำและเครื่องจักรเครื่องมือสนับสนุนอื่นๆเพื่อพร้อมให้การช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

ที่มา *ฐานเศรษฐกิจ*

xx

## เวียดนาม

สัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้น หลังจากที่ข้าวจากเวียดนามชนะการประมูลนำเข้าข้าวของอินโดนีเซียเป็นจำนวนมากกว่า 400,000 ตัน จากที่มีการซื้อทั้งหมด 500,000 ตัน โดยราคาข้าวขาว 5% อยู่ที่ระดับ 635-640 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 630 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ขณะที่วงการค้าระบุว่า ราคาข้าวเวียดนามยังได้รับแรงหนุนจากปัจจัยบวก หลังที่มีการลงนามบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการค้าข้าวของเวียดนามและฟิลิปปินส์ที่ลงนามเมื่อต้นสัปดาห์ที่ผ่านมา

ผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมกล่าวว่า การประมูลข้าวจำนวน 500,000 ตัน ของอินโดนีเซียที่ได้ข้อสรุปเมื่อเร็วๆ นี้ โดยที่บริษัทเวียดนามสามารถประมูลได้ไปประมาณ 2 ใน 3 ของปริมาณดังกล่าว ส่งสัญญาณถึงแนวโน้มเชิงบวกสำหรับความสำเร็จของเวียดนาม

ข้อมูลล่าสุดจากสมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) ในเดือนมกราคม 2567 บ่งชี้ว่า แม้จะมีความผันผวนเล็กน้อย แต่ราคาส่งออกข้าวของประเทศก็ลดลงประมาณ 11 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เมื่อเทียบกับสิ้นปี 2566 โดยข้อมูลปลายเดือนมกราคม 2567 ราคาส่งออกข้าวขาว 5% อยู่ที่ 642 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ซึ่งต่ำกว่าราคาข้าวไทยประมาณ 13 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (ตามข้อมูลของสมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ข้าวขาว 5% ราคาอยู่ที่ 655 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน) แต่เมื่อเทียบกับปากีสถาน ข้าวขาว 5% ของเวียดนามมีราคาสูงกว่าประมาณ 4 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน โดยปัจจุบันข้าว 5% ปากีสถานอยู่ที่ 638 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน

ขณะที่ผู้เกี่ยวข้องในวงการอุตสาหกรรมข้าวระบุว่า ราคาส่งออกข้าวเวียดนามในปัจจุบันไม่สูงนัก เนื่องจากมีสต็อกข้าวมีค่อนข้างจำกัด โดยคาดว่าภาวะการค้าจะกลับมาคึกคักอีกครั้งในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์หรือต้นเดือนมีนาคม 2567 โดยในช่วงนี้ผู้ส่งออกข้าวต่างชะลอการทำสัญญาใหม่ๆ และมุ่งเน้นไปที่ตลาดภายในประเทศ และเตรียมพร้อมสำหรับเทศกาลตรุษจีนหรือ Tet ที่กำลังจะมาถึง

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร รายงานว่า ในระหว่างวันที่ 29-30 มกราคม 2567 นาย Ferdinand Marcos Jr. ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์และภริยา ได้เดินทางเยือนเวียดนามอย่างเป็นทางการ ตามคำเชิญของนาย หว็อง วัน เทือง (Vo Van Thuong) ประธานาธิบดีสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ทั้งสองฝ่ายได้หารือเกี่ยวกับมาตรการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุน โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมให้การค้าทวิภาคีมีมูลค่าถึง 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในอนาคต สร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการลงทุนที่เอื้ออำนวย โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมที่ทั้งสองฝ่ายมีความต้องการและเป็นจุดแข็งร่วมกัน เช่น เทคโนโลยีการแปรรูปสินค้าเกษตร โครงสร้างพื้นฐาน อุตสาหกรรมรถยนต์ พลังงาน และเทคโนโลยีขั้นสูงทางการเกษตร เป็นต้น

สำหรับด้านการค้าข้าว นาย ฟามมิงห์ ซินห์ (Pham Minh Chinh) นายกรัฐมนตรีเวียดนาม ระบุว่า อุตสาหกรรมข้าวเป็นหนึ่งในภาคส่วนที่สำคัญของความร่วมมือกับฟิลิปปินส์ ไม่เพียงแต่เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแต่ยังเกี่ยวข้องกับเป้าหมายในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหาร

โดยในการเยือนสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามของประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 29-30 มกราคม 2567 กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามและกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือทางการค้าข้าว ซึ่งนาย ฟามมิงห์ ซินห์ นายกรัฐมนตรีเวียดนาม เน้นย้ำให้ทั้งสองฝ่ายปฏิบัติตามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางการค้าข้าวที่ลงนามในครั้งนี้อย่างเต็มที่ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการค้าข้าวร่วมกัน

ทั้งนี้ บันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือการค้าข้าว ได้สร้างกรอบความร่วมมือด้านข้าวระหว่างฟิลิปปินส์และเวียดนาม เพื่อรองรับและมีแนวทางการจัดหาอาหารที่ยั่งยืนท่ามกลางผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาด และเหตุการณ์ภายนอกอื่นๆของทั้งสองประเทศ

ภายใต้บันทึกความเข้าใจ เวียดนามตกลงในข้อผูกพันทางการค้าระยะเวลา 5 ปีในการจัดหาข้าวผ่านภาคเอกชนให้แก่ภาคเอกชนของฟิลิปปินส์ ในปริมาณ 1.5 ล้านถึง 2 ล้านตันต่อปีในราคาที่แข่งขันได้และซื้อได้

นอกเหนือจากการค้าข้าวแล้ว ฟิลิปปินส์และเวียดนามยังคาดหวังที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และกฎระเบียบ และกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้าว

สำหรับการประชุมดังกล่าว นาย เหงียนห่งเยียน (Nguyen Hong Dien) รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามให้การต้อนรับนาย Francisco Tiu Laurel รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ ซึ่งถือเป็นความสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้า และส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร โดยเฉพาะความร่วมมือด้านการค้าข้าว

นาย เหงียนห่งเยียน (Nguyen Hong Dien) รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามได้ขอขอบคุณที่ฟิลิปปินส์ไว้วางใจและเลือกข้าวเวียดนามเป็นตลาดนำเข้าหลักมาโดยตลอด บันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือทางการค้าข้าวระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามและกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ เป็นการลงนามที่สำคัญในการดำเนินนโยบายและกิจกรรมต่างๆ ระหว่างทั้งสองฝ่าย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้าข้าวในอีก 5 ปีข้างหน้า

ทั้งนี้ ในปี 2566 สถานการณ์การผลิตอาหารทั่วโลกและการค้าข้าวยังคงมีความซับซ้อนและคาดเดาไม่ได้เนื่องจากผลกระทบของปัจจัยหลายประการ เช่น การห้ามส่งออกข้าวในบางประเทศ (อินเดีย รัสเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ El Nino ความขัดแย้ง และความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ เป็นต้น

การที่ทั้งสองประเทศมีนโยบายส่งเสริมความสัมพันธ์และลงนามบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือการค้าข้าว ระหว่างการเยือนเวียดนามของประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ในครั้งนี้ จึงมีความหมายที่สำคัญอย่างยิ่ง ไม่เพียงแต่เป็น เครื่องพิสูจน์ถึงความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ระหว่างทั้งสองประเทศ แต่ยังมีผลสำคัญในทางปฏิบัติ เพื่อ ตอบสนองความต้องการของทั้งสองประเทศด้วย

นาย Francisco Tiu Laurel Jr. รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ กล่าวว่า ปัจจุบันข้าวเวียดนาม คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 85% ของตลาดข้าวนำเข้าของฟิลิปปินส์ และขอให้เวียดนามประเมินความสามารถในการ ส่งออกการค้าข้าวในปีนี้ เพื่อวางแผนการคาดการณ์การผลิตข้าว และขอให้เวียดนามรักษาการส่งออกข้าวไปยัง ฟิลิปปินส์อย่างมั่นคงต่อไป

นาย เหงียน หง เียน (Nguyen Hong Dien) รัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของเวียดนามได้ แจ้งให้ทราบเกี่ยวกับการคาดการณ์เกี่ยวกับการผลิตข้าวในปี 2567 และยืนยันว่าเวียดนามเป็นหนึ่งในประเทศ ส่งออกข้าวชั้นนำของโลก และเวียดนามมีความพร้อมในการส่งออกข้าวไปยังฟิลิปปินส์ต่อไป

ทั้งนี้ การลงนามบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับความร่วมมือทางการค้าข้าวระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและ การค้าของเวียดนามและกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการค้าของเวียดนามและ ฟิลิปปินส์ในด้านการผลิต การนำเข้า และการส่งออกข้าว ซึ่งความร่วมมือด้านการค้าข้าวเป็นจุดสำคัญใน ความสัมพันธ์ทางการค้าเวียดนาม-ฟิลิปปินส์ โดยในปัจจุบันฟิลิปปินส์เป็นตลาดการบริโภคข้าวชั้นนำของเวียดนาม โดยปริมาณข้าวที่ส่งออกไปยังฟิลิปปินส์ในปี 2566 อยู่ที่ประมาณ 3.1 ล้านตัน (มูลค่าประมาณ 1,7500 ล้านดอลลาร์ สหรัฐฯ) คิดเป็นสัดส่วนมากกว่า 38% ของปริมาณการส่งออกข้าวทั้งหมดของประเทศ ซึ่งนอกจากผลประโยชน์ทาง การค้าแล้ว การส่งออกข้าวของเวียดนามไปยังฟิลิปปินส์ยังสร้างความมั่นคงด้านอาหารในฟิลิปปินส์อีกด้วย นับเป็น ก้าวสำคัญในความสัมพันธ์ทวิภาคีฟิลิปปินส์-เวียดนาม และจะมีส่วนช่วยในการส่งออกข้าวของเวียดนามไปยัง ฟิลิปปินส์มากยิ่งขึ้น

ที่มา *Oryza.com*

## กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (Cambodian Rice Federation; CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวัน ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2567 ดังนี้

1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 920 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลง จากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 930 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 870 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 800 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 720 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 750 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 710 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 740 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 720 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 740 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 6.ข้าวึ่ง (Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 790 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เพิ่มขึ้นจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 770 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice) ราคาอยู่ที่ 900 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 910 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice) ราคาอยู่ที่ 700 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 720 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)

9.ข้าวหอมอินทรี (Organic Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,380 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 1,390 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 10.ข้าวขาวอินทรี (Organic White Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,100 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) เท่ากับราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 1,100 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) 11.ข้าวหนึ่งอินทรี (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,220 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) ลดลงจากราคาวันที่ 25 มกราคม 2567 ที่ 1,250 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB) และ 12.ข้าวกล้องหอมอินทรี (Organic Brown Jasmine Rice) ชนิด 5% ราคาอยู่ที่ 1,400 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)  
ที่มา *Oryza.com*

### เมียนมา

สำนักข่าว Bloomberg รายงานว่า เมียนมาตั้งเป้าหมายที่จะส่งออกข้าวมูลค่า 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2024/25 (เมษายน 2567-มีนาคม 2568) เพิ่มขึ้นจากมูลค่าส่งออกประมาณ 800 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีงบประมาณ 2023/24 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567)

ประธานสหพันธ์ข้าวเมียนมาร์ (the Myanmar Rice Federation; MRF) กล่าวว่าอุปสงค์จากอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และบางประเทศในยุโรป คาดว่าจะแข็งแกร่งในปีงบประมาณหน้า

ทั้งนี้ ในเดือนมกราคม 2567 เมียนมาส่งออกข้าวมูลค่าประมาณ 110 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และในช่วง 10 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2023/24 (เมษายน 2566-มกราคม 2567) ส่งออกข้าวมูลค่าประมาณ 574 ล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยปริมาณส่งออกข้าวมีมากกว่า 1 ล้านตัน

ที่มา *Oryza.com*

### อินโดนีเซีย

หน่วยงานด้านโลจิสติกส์แห่งชาติของอินโดนีเซีย หรือ BULOG ได้ประกาศผลการประมูลเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2567 หลังจากที่ได้ออกประกาศการประกวดราคาระหว่างประเทศ (an international tender) เพื่อซื้อข้าวจำนวน 500,000 ตัน จากประเทศไทย เวียดนาม เมียนมา กัมพูชา ปากีสถาน อินเดีย และจีน โดยกำหนดยื่นข้อเสนอภายในวันที่ 29 มกราคม 2567 และกำหนดส่งมอบในเดือนกุมภาพันธ์ และมีนาคม 2567 โดยระบุว่า จะต้องเป็นข้าวขาว 5% จากฤดูการผลิต 2566/67 และมีอายุไม่เกิน 6 เดือน

ซึ่งผลการประมูลปรากฏว่า ข้าวจากเวียดนามชนะถึง 14 ล็อตจากทั้งหมด 17 ล็อต ได้แก่

- 1.บริษัท Swee Choon เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 33,500 ตัน ราคา 648 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 1
- 2.บริษัท King Green เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 33,500 ตัน ราคา 652 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 2
- 3.บริษัท VINAFOOD2 เสนอข้าวเวียดนาม 56,500 ตัน ราคา 660/653.5 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 3 และ 9
- 4.บริษัท Hansan Ali เสนอข้าวปากีสถานจำนวน 25,000 ตัน ราคา 649 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 4
- 5.บริษัท POSCO เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 30,000 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 5
- 6.บริษัท GIA เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 30,000 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 6
- 7.บริษัท GMTC เสนอข้าวปากีสถานจำนวน 26,500 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 7



- 8.บริษัท Loc Troi เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 65,000 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 8 และ 14
- 9.บริษัท Phat Tai เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 26,500 ตัน ราคา 655 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 11
- 10.บริษัท KIGIMEX เสนอข้าวเวียดนามจำนวน 31,500 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 12
- 11.บริษัท R&S เสนอข้าวเวียดนาม 2 ลีอต และเมียนมา 1 ลีอต รวมจำนวน 84,500 ตัน ราคา 653 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 10, 13 และ 17
- 12.บริษัท VINAFOOD1 เสนอข้าวเวียดนาม 58,000 ตัน ราคา 660 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (CFR) Lot 15 และ 16

ทั้งนี้ ตามแผนปี 2567 อินโดนีเซียจะนำเข้าข้าวประมาณ 3 ล้านตัน ซึ่งใกล้เคียงกับแผนนำเข้าข้าวจากเวียดนามของฟิลิปปินส์ และจะทำให้อินโดนีเซียเป็นหนึ่งในผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลกและเป็นลูกค้ารายสำคัญของเวียดนาม

จากข้อมูลของ BULOG บริษัทเวียดนามรายใหญ่ 3 แห่งต่างชนะการประมูลรายละเอียดสองลีอต ส่วนที่เหลืออีก 2 บริษัทชนะรายละเอียดหนึ่งลีอต เวียดนามมีความโดดเด่นในฐานะประเทศเดียวที่มีบริษัทหลายแห่งเข้าร่วมและชนะการประมูลในปริมาณมาก (มากกว่าสองลีอต) ขณะที่บริษัทการค้ารายเดียวในสิงคโปร์ชนะสามลีอต

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ตามปกติแล้วเกษตรกรอินโดนีเซียจะเริ่มปลูกข้าวในช่วงเดือนพฤศจิกายน แต่ในฤดูกาลนี้ เกษตรกรเริ่มปลูกได้ในเดือนมกราคมเท่านั้น ซึ่งเป็นช่วงที่มีฝนตกลงมาหลังจากประสบกับฤดูแล้งนานหลายเดือนที่เป็นผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญที่รุนแรงเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามเกษตรกรยังคงมีความกังวลว่าฝนอาจจะตกไม่เพียงพอสำหรับการเจริญเติบโตของพืช

ความล่าช้าในการปลูกและการขาดน้ำฝน เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของการเก็บเกี่ยวข้าวที่แย่กว่าที่คาด และนำไปสู่การนำเข้าข้าวที่สูงขึ้นในปี

รัฐบาลอินโดนีเซียคาดว่า การเก็บเกี่ยวข้าวซึ่งปกติจะสูงสุดในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายนของทุกปี จะล่าช้าออกไปหนึ่งเดือน เนื่องจากปริมาณฝนที่ต่ำกว่าปกติในเขตเกาะชวา ซึ่งเป็นพื้นที่ปลูกข้าวหลักของประเทศ

ทั้งนี้ ผลผลิตข้าวอินโดนีเซียที่ลดลงอาจทำให้อุปทานตึงตัว ในช่วงเวลาที่ราคาข้าวในตลาดโลกเข้าใกล้ระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปี 2551 ท่ามกลางภาวะผลผลิตที่ลดลงในกลุ่มผู้ส่งออกชั้นนำอย่างไทย เวียดนาม และอินเดีย

การคาดการณ์เบื้องต้นของอินโดนีเซียในปี 2567 คาดว่าจะมีผลผลิตข้าวประมาณ 32 ล้านตัน โดยคาดการณ์ว่าผลผลิตข้าวในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์จะลดลง 46% จากปีที่แล้วเหลือประมาณ 2.25 ล้านตัน

โดยปกติแล้ว การปลูกข้าวในฤดูหลักของอินโดนีเซียจะเริ่มตั้งแต่ต้นฤดูฝนในเดือนตุลาคม และเก็บเกี่ยวในเดือนกุมภาพันธ์-เมษายนของทุกปี ซึ่งอินโดนีเซียจะเพาะปลูกข้าวได้ 2 ฤดู โดยเก็บเกี่ยวในช่วงฤดูฝน (wet season) ระหว่างเดือนตุลาคม-เมษายน คิดเป็น 55% ของผลผลิตต่อปี

ทั้งนี้ สัญญาณการลดลงของผลผลิตข้าวที่คาดการณ์ไว้ในปี 2567 นั้นชัดเจนมากขึ้น โดยกระทรวงเกษตรรายงานว่าพื้นที่ปลูกข้าวในไตรมาสที่สี่ของปี 2566 ลดลงเหลือ 18.187 ล้านไร่ ต่ำกว่าเป้าหมายที่ 22.06 ล้านไร่

นาย Zulharman Djusman หัวหน้าสมาคมเกษตรกรและชาวประมง (KTNA) กล่าวว่า ประมาณ 35% ของพื้นที่ปลูกข้าว 46.625 ล้านไร่ ของอินโดนีเซียต้องอาศัยน้ำฝน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ผลผลิตข้าวที่ลดลงหมายถึงการนำเข้าที่สูงขึ้น ซึ่งอินโดนีเซียได้อนุมัติการนำเข้าข้าวปริมาณ 2 ล้านตันในปี 2567 แล้ว ซึ่งหนึ่งในสี่คาดว่าจะมาถึงในเดือนมีนาคม 2567 ขณะที่เจ้าหน้าที่ทางการกล่าวว่า ในปี 2566 มีการนำเข้าข้าวประมาณ 3.06 ล้านตัน ซึ่งเกือบเป็นประวัติการณ์

ทางด้านภาวะราคาข้าวในอินโดนีเซียยังคงปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยราคาเฉลี่ยที่ 14,763 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 0.9356 เหรียญสหรัฐฯ) ในเดือนมกราคม 2567 เพิ่มขึ้นประมาณ 15.6% จากปีที่แล้ว

โครงการแจกข้าวของรัฐบาลที่เปิดตัวเมื่อปีที่แล้ว โดยจัดสรรข้าว 10 กิโลกรัมต่อเดือนให้กับครัวเรือนที่มีรายได้น้อยจำนวน 22 ล้านครัวเรือน ได้ช่วยบรรเทาความกดดันบางส่วน แม้ว่าครัวเรือนชนชั้นกลางระดับล่างจะไม่ครอบคลุมก็ตาม

ที่มา *Oryza.com*

## **มาเลเซีย**

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ รายงานโดยอ้างสำนักข่าว Bernama ว่า รัฐบาลมาเลเซียเร่งรัดโครงการการปลูกข้าวอัจฉริยะ (Smart SBB) โดยขยายพื้นที่ทำการเกษตรแบบ Smart Farming ทั่วประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการบริโภคในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

Datuk Seri Mohamad Sabu รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารกล่าวว่าโมเดลการทำฟาร์มแบบใหม่ที่น่าสนใจที่ Kampung Lat 1000 รัฐเปอร์ลิส ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรของมาเลเซีย (Mada) จะถูกขยายไปยังพื้นที่อื่นๆ ทั่วประเทศรวมถึงในรัฐซาบฮ์และซาราวัก ภายใต้โครงการดังกล่าวจะส่งผลให้การผลิตข้าวจะสามารถเพิ่มขึ้นจาก 1.12 ตันต่อไร่เป็น 1.672 ตันต่อไร่

ในขณะที่การผลิตข้าวในรัฐซาบฮ์และซาราวักในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภคของประชากร รัฐบาลมาเลเซียมั่นใจว่าในระยะยาว ทั้งสองรัฐไม่เพียงสามารถตอบสนองความต้องการในประเทศของตนได้เท่านั้น สามารถส่งออกข้าวไปยังรัฐอื่นๆ และประเทศใกล้เคียงได้อีกด้วย

โครงการ Smart SBB เปิดตัวในเดือนพฤษภาคม 2565 จากความคิดริเริ่มของรัฐบาลในการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกข้าวโดยใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตข้าว โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเข้ามาเสริมศักยภาพในการทำการเกษตรโดยเฉพาะการผลิตข้าวของประเทศเพื่อรับประกันความมั่นคงด้านอาหารและเพิ่มรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในประเทศ ปัจจุบันโครงการดังกล่าวได้ดำเนินการไปแล้วเกือบทั่วประเทศ โดยมีเกษตรกรเกือบ 10,000 ราย และครอบคลุมพื้นที่นาข้าวกว่า 165,500 ไร่

Datuk Seri Mohamad Sabu รัฐมนตรีฯ ยังแสดงความต้องการที่จะร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงกระทรวงฯ และผู้ปลูกข้าวที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมข้าวของประเทศ เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินโครงการจะประสบความสำเร็จและมีประสิทธิผลตามที่วางไว้

ที่มา สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

## **ฟิลิปปินส์**

สำนักงานสถิติแห่งชาติฟิลิปปินส์ (PSA) เปิดเผยเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2567 ว่า ราคาข้าวในฟิลิปปินส์ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในเดือนมกราคม 2567 แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อโดยรวมจะชะลอลงก็ตาม โดยปรากฏการณ์เอลนีโญและการระงับการส่งออกข้าวของอินเดียมีแนวโน้มที่จะผลักดันให้ราคาข้าวพุ่งสูงขึ้นอีกในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า

สำนักงานสถิติฯ (PSA) ระบุว่า อัตราเงินเฟ้อข้าว (Rice inflation) อยู่ที่ระดับ 22.6% เมื่อเดือนที่แล้ว ซึ่งนับเป็นการปรับตัวขึ้นมากที่สุดนับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2552 ขณะที่อัตราเงินเฟ้อเดือนมกราคม 2567 ชะลอลงสู่ระดับ 2.8% ซึ่งต่ำกว่าระดับ 3.9% ในเดือนธันวาคม 2566 และ 8.7% เมื่อปีก่อนหน้า

ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (core inflation) ซึ่งไม่รวมราคาอาหารสดและเชื้อเพลิงที่มีความผันผวน ในเดือนมกราคม 2567 อยู่ที่ 3.8% ซึ่งต่ำกว่าระดับ 4.4% ในเดือนธันวาคม 2566

สำนักงานสถิติฯ (PSA) ระบุว่า อัตราเงินเฟ้อข้าวปรับตัวขึ้นในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา เนื่องจากราคาข้าวที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลก โดยการเปรียบเทียบกับฐานที่ต่ำในช่วงเดียวกันเมื่อปีก่อนหน้า (Base Effect) เป็นตัวผลักดันราคาข้าวให้สูงขึ้น พร้อมชี้ให้เห็นว่า ราคาข้าวค่อนข้างต่ำในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2566

ทางด้านหนังสือพิมพ์นิกเกอิ เอเชียรายงานว่า นายเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ (President Ferdinand Marcos Jr.) ประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ ตั้งใจที่จะยับยั้งการปรับตัวขึ้นของราคาข้าวโดยการกำหนดเพดานราคาข้าวในเดือนกันยายนปีที่แล้ว ก่อนจะยกเลิกมาตรการดังกล่าวอย่างรวดเร็วเนื่องจากราคาข้าวยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นางโดมินิ เวลาเกซ (Domini Velasquez) หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของไชน่า แบงกิง คอร์ป (China Banking Corp) ในฟิลิปปินส์กล่าวกับนิกเกอิ เอเชียว่า ราคาข้าวมีแนวโน้มที่จะยังคงอยู่ในระดับสูงตลอดช่วงไม่กี่เดือนข้างหน้า

นางเวลากษกล่าวว่า อัตราเงินเฟ้อข้าวยังคงอยู่ในระดับตัวเลขสองหลักตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 และยังไม่มีความน่าเชื่อถือเนื่องจากราคาข้าวโลกยังคงสูง โดยคาดการณ์ว่าสถานการณ์จะยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไปในช่วงครึ่งแรกของปีนี้ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากปรากฏการณ์เอลนีโญและการระงับการส่งออกข้าวของอินเดีย ซึ่งส่งผลให้ราคาข้าวทั่วโลกเพิ่มขึ้น

สำนักข่าว Bloomberg รายงานโดยอ้างถึงหน่วยงานสถิติของฟิลิปปินส์ (the Philippine Statistics Authority; PSA) ว่า การผลิตข้าวเปลือกของฟิลิปปินส์ในไตรมาสที่สี่ของปี 2023 อยู่ที่ประมาณ 7.24 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 0.2% เมื่อเทียบเป็นรายปี

ทางด้านสำนักข่าว PNA รายงานว่า กระทรวงเกษตร (the Department of Agriculture; DA) ผลิตข้าวเปลือกในปี 2023 มีจำนวนประมาณ 20.06 ล้านตัน (ประมาณ 13.2 ล้านตันข้าวสาร) ซึ่งถือเป็นตัวเลขผลผลิตที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์ และเพิ่มขึ้นประมาณ 1.5% เมื่อเทียบกับผลผลิตในปี 2022 ที่มีจำนวน 19.76 ล้านตัน

ก่อนหน้านี้ ในปี 2021 ฟิลิปปินส์เคยมีผลผลิตข้าวเปลือกสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 19.96 ล้านตัน

สำนักงานชลประทานแห่งชาติ (NIA) กำลังจับตาดูข้าวในเขตลูซอนกลางซึ่งเป็นแหล่งปลูกข้าวสำคัญของประเทศอย่างใกล้ชิด โดยคาดว่าจะมีการผลิตลดลงเนื่องจากผลกระทบของภัยแล้งที่ยืดเยื้อยาวนานในปีนี้

ในการให้สัมภาษณ์ทางโทรทัศน์ เอดูอาร์โด กิลเลน ผู้บริหาร NIA กล่าวว่า NIA คาดการณ์ว่าปรากฏการณ์เอลนีโญจะส่งผลกระทบต่อหน้าข้าวของประเทศถึง 20% โดยมีสาเหตุหลักมาจากการขาดแคลนน้ำเพื่อการชลประทานในภาคกลางของเกาะลูซอน

คำสั่งของประธานาธิบดีเฟอร์ดินานด์ มาร์กอส จูเนียร์ คือให้ NIA ผลักดันให้มีการปลูกพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูงในพื้นที่ที่มีการชลประทานที่เพียงพอ ซึ่งพันธุ์ข้าวเหล่านี้เกษตรกรจะสามารถเพิ่มผลผลิตได้มากถึง 50% เพื่อชดเชยพื้นที่ 20% ที่คาดว่าจะได้ผลผลิตลดลง

ทั้งนี้ ทำเนียบประธานาธิบดีได้ให้แนวทางสำหรับหน่วยงานต่างๆ ในการกำหนดมาตรการเพื่อให้ภาคเกษตรสามารถปรับตัวเข้ากับผลกระทบด้านลบของปรากฏการณ์เอลนีโญ

โดยผู้บริหาร NIA เรียกร้องให้เกษตรกรหันมาใช้พันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูง แม้ว่าช่วงฤดูแล้งจะไม่มีผลต่อผลผลิตข้าวมากนัก โดยชี้ว่ารัฐบาลได้ดำเนินการโครงการ Bagong Pilipinas Ngayon เพื่อจำกัดผลกระทบจากพายุ

ได้ฝุ่นหลายลูกที่มีต่อพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตข้าว ซึ่งคาดว่าจะทำให้มีการผลิตเพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ เพราะยังมีแสงแดดที่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของต้นข้าวด้วย

พื้นที่นาข้าวประมาณ 312,500 ไร่ในจังหวัด Nueva Ecija รวมทั้งบางส่วนของ Pampanga, Bulacan และ Tarlac จะได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนระบบชลประทานจากเขื่อนปันตาบัจัน ในขณะที่อีกประมาณ 187,500 ไร่จะได้รับผลกระทบในพื้นที่ส่วนที่เหลือของภาคกลาง เกาะลูซอน

เพื่อแก้ปัญหา NIA ยังได้นำเทคโนโลยีการปลูกแบบเปียกสลับแห้งมาใช้ ซึ่งคาดว่าจะทำให้สามารถพึ่งพาการชลประทานน้อยลง และมีผลให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นประมาณ 20% ถึง 30% ส่วนเกษตรกรที่ไม่ได้รับน้ำชลประทานที่เพียงพอ ก็จะได้รับความช่วยเหลือจากกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน และกรมสวัสดิการสังคมและการพัฒนาผ่านโครงการเงินผันของหน่วยงานต่างๆ สำหรับนาข้าวในพื้นที่ตอน จะมีการติดตั้งเครื่องสูบน้ำพลังงานแสงอาทิตย์พร้อมระบบปั๊ม และระบบน้ำหยด

ที่มา *Oryza.com*

## ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 10 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 54,000 ตัน ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 20 พฤษภาคม-5 กรกฎาคม 2567
2. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 20 พฤษภาคม-5 กรกฎาคม 2567
3. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย 2 ล็อตๆละ 7,000 ตัน รวม 14,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 10 พฤษภาคม-10 มิถุนายน 2567
4. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 25 เมษายน-10 มิถุนายน 2567
5. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศใดก็ได้ (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 1 พฤษภาคม-15 มิถุนายน 2567

รายละเอียดที่ [https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n\\_announce/attach/pdf/index-213.pdf](https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-213.pdf)

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 9 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 26 มกราคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 59,000 ตันนั้น ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวปริมาณรวม 59,000 ตัน ประกอบด้วย

1. ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous milled rice – medium grain) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 2 ล็อตๆละ 13,000 ตัน (รวม 26,000 ตัน) และจากประเทศจีน 12,000 ตัน
2. ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous milled rice – long grain) จากประเทศไทย รวมจำนวน 21,000 ตัน (3 ราย) จากที่มีการยื่นเสนอข้าวจำนวน 84,000 ตัน (12 ราย)

โดยราคาประมูลเฉลี่ย (ไม่รวมภาษี) ที่ 123,308 เยนต่อตัน (ประมาณ 835 เหรียญสหรัฐต่อตัน) ขณะที่ราคาประมูลเฉลี่ย (รวมภาษี) ที่ 133,168 เยนต่อตัน (ประมาณ 902 เหรียญสหรัฐต่อตัน)

รายละเอียดที่ [https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n\\_marice/attach/pdf/index-102.pdf](https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_marice/attach/pdf/index-102.pdf)

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import ทั้ง 9 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 411,960 ตัน ประกอบด้วยข้าวจากประเทศไทยรวม 189,960 ตัน (คิดเป็นสัดส่วน 46.11% ของจำนวนที่ญี่ปุ่นซื้อ) ซึ่งประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาว 185,600 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 4,360 ตัน นอกจากนี้ ญี่ปุ่นยังได้ซื้อข้าวเมล็ดกลางจากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 174,000 ตัน ข้าวเมล็ดกลางจากประเทศจีน 24,000 ตัน และข้าวเมล็ดกลางจากประเทศออสเตรเลีย 24,000 ตัน

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 7 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน เป็นข้าวกล้องหรือข้าวสาร 27,000 ตัน และปลายข้าว 3,000 ตัน

รายละเอียดที่ [https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n\\_announce/attach/pdf/index-210.pdf](https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-210.pdf)

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ครั้งที่ 6 ปีงบประมาณ 2566 (เมษายน 2566-มีนาคม 2567) เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2567 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 30,000 ตัน เป็นข้าวกล้องหรือข้าวสาร 27,000 ตัน และปลายข้าว 3,000 ตัน นั้น

ผลการประมูลปรากฏว่าญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 9,465 ตัน ประกอบด้วยข้าวเต็มเมล็ดจำนวน 8,665 ตัน และปลายข้าวจำนวน 800 ตัน ซึ่งในส่วนของข้าวเต็มเมล็ดประกอบด้วย 1.ข้าวสหรัฐฯ 6,260 ตัน 2.ข้าวอาร์เจนตินา 72 ตัน 3.ข้าวอินเดีย 200 ตัน 4.ข้าวไทย 542 ตัน 5.ข้าวปากีสถาน 351 ตัน 6.ข้าวเวียดนาม 500 ตัน 7.ข้าวไต้หวัน 500 ตัน และ 8.ข้าวจีน 240 ตัน ส่วนปลายข้าวเป็นข้าวจากสหรัฐฯ 600 ตัน และข้าวจากอาร์เจนตินา 200 ตัน

รายละเอียดที่ [https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n\\_sbsrice/attach/pdf/index-103.pdf](https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_sbsrice/attach/pdf/index-103.pdf)

การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Simultaneous Buy and Sell (SBS) ทั้ง 6 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 41,769 ตัน โดยเป็นข้าวจากไทยจำนวน 5,558 ตัน (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 13.3%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวจำนวน 5,056 ตัน ข้าวเหนียว 162 ตัน และปลายข้าว 340 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

## **อินเดีย**

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ภาวะราคาข้าวยังคงปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่องจากสัปดาห์ก่อน ท่ามกลางภาวะอุปทานข้าวที่ตึงตัวขณะที่ความต้องการข้าวจากต่างประเทศยังคงมีอย่างต่อเนื่อง โดยราคาข้าวหนึ่งอินเดียพุ่งแตะระดับสูงสุดในรอบ 4 เดือนนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2566 ที่ผ่านมา โดยราคาข้าวหนึ่ง 5% อยู่ที่ระดับ 537-546 เหรียญสหรัฐต่อตัน เพิ่มขึ้นจากระดับ 533-542 เหรียญสหรัฐต่อตัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ตัวแทนบริษัทการค้าระดับโลกรายหนึ่ง กล่าวว่า ราคาข้าวของอินเดียกำลังปรับตัวสูงขึ้น แต่ยังคงมีการซื้อขายโดยมีส่วนลดสูงเมื่อเทียบกับข้าวจากปากีสถานและไทย ซึ่งส่วนลดนี้ช่วยรักษาอุปสงค์จากต่างประเทศไว้ได้

ทั้งนี้ คาดว่าผลผลิตข้าวของอินเดียจะมีปริมาณลดลงในปีงบประมาณนี้ ซึ่งถือเป็นครั้งแรกในรอบ 8 ปี ซึ่งทำให้มีโอกาสที่รัฐบาลจะขยายระยะเวลาของมาตรการจำกัดการส่งออกธัญพืชเพื่อควบคุมราคาอาหารในช่วงก่อนการเลือกตั้งทั่วไป

กระทรวงกิจการผู้บริโภค อาหาร และการจำหน่ายสาธารณะ (Ministry of Consumer Affairs, Food & Public Distribution) ได้ออกแถลงการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ข้าวใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. รัฐบาลสั่งการให้มีการรายงานสต็อกข้าว/ข้าวเปลือกสำหรับผู้ค้า/ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ ผู้แปรรูป/โรงสี
2. รัฐบาลอินเดียตัดสินใจเริ่มขายปลีกข้าวให้ผู้บริโภคภายใต้แบรนด์ "ข้าวภารัต" ("Bharat Rice")
3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอาหาร (Food Secretary) กล่าวว่า ยังไม่มีข้อเสนอทบทวนกฎหมายเกณฑ์การส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ทั้งนี้ ในประเด็นของการที่รัฐบาลสั่งการให้มีการรายงานสต็อกข้าว/ข้าวเปลือกสำหรับผู้ค้า/ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ ผู้แปรรูป/โรงสี นั้น มีการระบุว่าเพื่อจัดการภาวะเงินเฟ้อด้านอาหารโดยรวมและป้องกันการเก็งกำไรที่ไร้หลักการ รัฐบาลอินเดียได้ตัดสินใจว่าสถานะสต็อกข้าว/ข้าวเปลือกจะต้องมีการรายงาน โดยผู้ค้า/ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกในเครือข่ายขนาดใหญ่ และผู้แปรรูป/โรงสีในทุกรัฐและดินแดนของสหภาพ (States and Union Territories) จนกว่าจะมีคำสั่งเพิ่มเติม

โดยนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ค้า/ผู้ค้าส่ง ผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ ผู้แปรรูป/โรงสี ต้องรายงานสถานะสต็อกของข้าวเปลือกและข้าวในหมวดหมู่ต่างๆ เช่น (i) ข้าวหัก (Broken Rice) (ii) ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาติ (Non-Basmati White Rice) (iii) ข้าวึ่ง (Parboiled Rice) (iv) ข้าวบาสมาติ (Basmati Rice) (v) ข้าวเปลือก (Paddy) และจะมีการอัปเดตข้อมูลทุกวันศุกร์บนเว็บไซต์ <https://evegoils.nic.in/ricel/login.html> ของกรมอาหารและการกระจายสินค้าสาธารณะ (Department of Food and Public Distribution) โดยจะต้องแจ้งสถานะสต็อกข้าวภายใน 7 วันนับจากวันที่รัฐบาลออกคำสั่ง (วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2567)

สำหรับประเด็นที่รัฐบาลอินเดียตัดสินใจขายปลีกข้าวให้ผู้บริโภคภายใต้แบรนด์ "ข้าวภารัต" ("Bharat Rice") นั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบแนวโน้มเงินเฟ้อด้านอาหาร รัฐบาลจึงได้ตัดสินใจเริ่มจำหน่าย "ข้าวภารัต" ให้กับผู้บริโภคทั่วไป โดยในระยะแรก จะมีข้าวจำนวน 500,000 ตัน ที่จะได้รับการจัดสรรเพื่อการขายปลีกภายใต้แบรนด์ 'ข้าวภารัต' ผ่าน 3 หน่วยงานสหกรณ์ ได้แก่ National Agricultural Cooperative Marketing Federation of India Ltd. (NAFED), National Cooperative Consumers' Federation of India Ltd (NCCF) และเครือข่ายร้านค้าปลีกที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ (the state-backed retail chain) ที่ชื่อ Kendriya Bhandar

โดยราคาขายปลีก 'ข้าวภารัต' สำหรับผู้บริโภคทั่วไป (Retail price for sale of Bharat Rice) อยู่ที่ 29 รูปีต่อกิโลกรัม โดยข้าวจะขายเป็นถุง 5 กิโลกรัม และ 10 กิโลกรัม ซึ่ง 'ข้าวภารัต' จะพร้อมจำหน่ายจากรถตู้เคลื่อนที่และร้านค้าจริงของหน่วยงานสหกรณ์กลาง 3 แห่ง และจะวางจำหน่ายผ่านเครือข่ายค้าปลีกอื่นๆ รวมถึงแพลตฟอร์มอีคอมเมิร์ซ (e-commerce platforms) เร็วๆ นี้

ทั้งนี้ ราคาข้าวในประเทศกำลังปรับตัวเพิ่มขึ้นแม้ว่าผลผลิตจากฤดูการผลิต Kharif จะดี และรัฐบาลมีสต็อกเพียงพอ ประกอบกับมีการออกกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกข้าวก็ตาม แต่ราคาขายปลีก (retail prices) ยังเพิ่มขึ้นถึง 14.51% จากปีที่ผ่านมา และราคาขายส่ง (wholesale prices) เพิ่มขึ้นถึง 15.5% จากปีที่ผ่านมา ซึ่งรัฐบาลได้ความพยายามออกมาตรการเพื่อลดราคาข้าว โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ แล้ว

ขณะเดียวกัน องค์การอาหารแห่งชาติ (FCI) ก็มีสต็อกข้าวคุณภาพดีเพียงพอ ซึ่งได้เสนอขายให้กับผู้ค้า/ผู้ค้าส่ง ภายใต้โครงการขายในตลาดทั่วไป OMSS ในราคาสำรอง (the Reserve Price of rice) ที่ 29 รูปีต่อกิโลกรัม และเพื่อเพิ่มการขายข้าวในตลาดเปิด รัฐบาลอินเดียได้ปรับลดราคาสำรองข้าวจาก 3,100 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม ลงเหลือ 2,900 รูปีต่อ 100 กิโลกรัม และแก้ไขปริมาณข้าวขั้นต่ำและสูงสุดเป็น 1 ตัน และ 2,000 ตัน ตามลำดับ

นอกจากนี้ สำนักงานภูมิภาคขององค์การอาหารแห่งชาติ ยังได้ประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอเพื่อเผยแพร่ข่าวสารในวงกว้าง ส่งผลให้การจำหน่ายข้าวมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนถึงวันที่ 31 มกราคม 2567 มีข้าวประมาณ 1.66 แสนตัน ได้ถูกจำหน่ายในตลาดเปิดซึ่งเป็นยอดขายสูงสุดในรอบปีภายใต้โครงการ OMSS สำหรับข้าว

ทางด้านนาย Sanjeev Chopra รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอาหาร (Union Food Secretary) ระบุว่า รัฐบาลไม่ได้กำลังพิจารณายกเลิกการห้ามส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมทั้งข้อจำกัดทางการค้าอื่นๆ จนกว่าราคาสินค้าจะปรับลดลง และเขายังได้อ้างถึงการเก็งกำไรในตลาดต่างๆ ด้วย โดยรัฐบาลสามารถผ่อนปรนการควบคุมการค้าสินค้าอาหารบางส่วนได้เพื่อเพิ่มอุปทานในตลาด ทั้งนี้ รัฐบาลได้สั่งห้ามการส่งออกข้าวสาลีไปต่างประเทศในปี 2565 และห้ามการส่งออกข้าวขาวและหัวหอมเมื่อปีที่แล้ว ซึ่งข้อห้ามเหล่านี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่

ทั้งนี้ อัตราเงินเฟ้อค่าปลีกได้เพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงสุดในรอบ 4 เดือนในเดือนธันวาคม 2566 โดยมีแรงหนุนจากราคาสินค้าอาหาร แม้ว่าราคาธัญพืชและผักมีราคาลดลงในเดือนธันวาคมเมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2566 แต่การเติบโตของราคาอาหารโดยรวมก็ไม่ลดลง โดยอัตราเงินเฟ้อราคาอาหารพุ่งสูงถึง 9.53% ในเดือนธันวาคม เทียบกับ 8.70% ในเดือนก่อนหน้า

ค่าอาหารที่สูงขึ้นส่งผลกระทบต่อครัวเรือนที่ยากจนมากกว่าครัวเรือนที่มีฐานะที่มีฐานะดี เนื่องจากครัวเรือนที่ยากจนมักจะใช้งบประมาณรายเดือนในสัดส่วนที่มากขึ้นสำหรับรายการอาหาร ขณะที่ราคาธัญพืชมีการเติบโตเกือบ 10% ในขณะที่ราคาน้ำมันและไขมันลดลง 14.98% อัตราเงินเฟ้อของสินค้าผักอยู่ที่ 27.64% ในเดือนธันวาคม ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพืชตระกูลถั่วในเดือนธันวาคมอยู่ที่ 20.73% จากปีที่แล้ว

นาย Sanjeev Chopra กล่าวว่า ขณะนี้รัฐบาลได้ออกคำสั่งให้ทุกภาคส่วนที่มีการเก็บสต็อกข้าวจำเป็นต้องเปิดเผยสต็อกข้าวของตนบนพอร์ทัลของกระทรวงการอาหารฯ ดังนั้นผู้ค้าปลีก ผู้ค้าปลีกรายใหญ่ ผู้ค้าส่งและผู้ดำเนินการทั้งหมดจะต้องเปิดเผยข้อมูลสต็อกของตนบนพอร์ทัล โดยจะต้องรายงานแยกเป็นหมวดหมู่ เช่น ข้าวหัก ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาสมาดิ ข้าวหนึ่ง และข้าวบาสมาดิ

สำนักข่าว The Hindu Business Line รายงานว่า ผู้ค้าข้าวอินเดียนิยมซื้อข้าวจากตลาดเปิดที่ระดับราคา 26-26.50 รูปีต่อกิโลกรัม แทนที่จะซื้อภายใต้โครงการขายในตลาดเปิด (the open market sale scheme; OMSS) ขององค์การอาหารแห่งอินเดีย (FCI) เนื่องจากราคาและคุณภาพที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ การตอบรับสำหรับการขายข้าวในตลาดเปิด (OMSS) ขององค์การอาหารแห่งชาติอยู่ในระดับต่ำ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ซึ่งมีการเสนอขายข้าวภายใต้ OMSS ในราคา 29 รูปีต่อกิโลกรัม

ผู้ค้ากล่าวว่ารัฐบาลจำเป็นต้องลดราคาสำรอง (the reserve price) เพื่อกระตุ้นให้ผู้ค้ามีการซื้อเพิ่มขึ้น และพวกเขายังตั้งข้อสังเกตอีกว่าองค์การอาหารแห่งชาติจำเป็นต้องนำเสนอข้าวที่มีคุณภาพตาม % การหักจริง ขณะที่ผู้ส่งออกกล่าวว่า มีปัญหาบางประการกับการที่องค์การอาหารแห่งชาติเสนอขายข้าวในตลาดเปิดนอกจากราคาที่ 29 รูปีต่อกิโลกรัมแล้ว ยังมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมอีกด้วย เช่น จะต้องมีการแยกจ่ายสำหรับบุงปอกระเจา

ทั้งนี้ ข้าวหักส่วนใหญ่จะถูกซื้อโดยผู้ผลิตเอทานอล ซึ่งพวกเขาบอกว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเมื่อซื้อจากผู้ซื้อที่เป็นเอกชน และ % ของข้าวหักในข้าวที่ขายโดยเอกชนนั้นน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับที่ขายโดยองค์การอาหารแห่งชาติ

ที่มา *Oryza.com*

## ปากีสถาน

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า การส่งออกข้าวของปากีสถานคาดว่าจะพุ่งแตะระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปีงบประมาณที่สิ้นสุด ณ เดือนมิถุนายน 2567 นี้ เนื่องจากอินเดียซึ่งเป็นประเทศคู่แข่งได้ระงับการส่งออกข้าวบางชนิด ส่งผลให้ผู้ซื้อที่เคยซื้อข้าวจากอินเดียหันมาซื้อข้าวจากปากีสถานแทน

ทั้งนี้ปริมาณการส่งออกข้าวที่สูงเป็นประวัติการณ์ของปากีสถานช่วยผ่อนคลายภาวะอุปทานข้าวที่ตึงตัวในตลาดโลกอันเนื่องมาจากมาตรการจำกัดการส่งออกข้าวของอินเดีย ซึ่งการส่งออกข้าวที่เพิ่มขึ้นยังช่วยเพิ่มทุนสำรองเงินตราต่างประเทศของปากีสถานอีกด้วย ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำเข้าสินค้า

นายเชลา ราม เกวลานี (Chela Ram Kewlani,) ประธานสมาคมผู้ส่งออกข้าวปากีสถาน (the Rice Exporters Association of Pakistan; REAP) เปิดเผยกับว่า เขาเห็นอุปสงค์ข้าวที่แข็งแกร่งในช่วงไม่กี่เดือนที่ผ่านมา โดยสาเหตุหลักมาจากอินเดียหยุดส่งออก

นายเกวลานีระบุว่า การส่งออกข้าวของปากีสถานคาดว่าจะเพิ่มขึ้นแตะ 5 ล้านตันในปีงบประมาณ 2566/67 ซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างมากจากระดับ 3.7 ล้านตันในปีก่อนหน้า ในขณะที่เจ้าหน้าที่ในอุตสาหกรรมบางรายมีมุมมองเชิงบวกมากกว่านั้น โดยระบุว่า การส่งออกข้าวอาจสูงแตะ 5.2 ล้านตัน เมื่อพิจารณาจากการผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างมากในปี

ทั้งนี้ ตัวแทนบริษัทการค้าระดับโลกระบุว่า ปากีสถานอาจผลิตข้าวได้ถึง 9-9.5 ล้านตันในปี 2566/2567 หลังการผลิตลดลงเหลือ 5.5 ล้านตันในปีก่อนหน้า เนื่องจากประสบกับน้ำท่วมครั้งรุนแรงในประวัติศาสตร์

มีรายงานว่าในเดือนธันวาคม 2566 เพียงเดือนเดียว ปากีสถานส่งออกข้าวได้ประมาณ 700,000 ตัน ซึ่งการผลิตข้าวที่มากขึ้นและราคาในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ทำให้ปากีสถานสามารถส่งออกข้าวได้ดีขึ้น โดยคาดว่าจะการส่งออกข้าวบาทสมาติจะเพิ่มขึ้น 60% เป็นประมาณ 950,000 ตัน ในขณะที่ข้าวขาวที่ไม่ใช่บาทสมาติอาจเพิ่มขึ้น 36% เป็น 4.25 ล้านตัน ซึ่งจะทำให้การส่งออกข้าวอาจสูงถึง 5.2 ล้านตัน

ทางด้านราคาข้าวในประเทศค่อยๆ ปรับตัวเพิ่มขึ้นแม้จะมีการผลิตมากขึ้น โดยข้าวขาว 5% ราคาอยู่ที่ประมาณ 640 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน และข้าวหนึ่งอยู่ที่ประมาณ 680 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน เพิ่มขึ้นจาก 465 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน และ 486 เหรียญสหรัฐฯต่อตัน ตามลำดับในปีที่แล้ว

โดยปลายทางของข้าวขาวที่ไม่ใช่บาทสมาติในปัจจุบันของปากีสถาน ได้แก่ อินเดีย เอเชีย เซเนกัล มาลี ไควอริ โคลสต์ และเคนยา ขณะที่ข้าวบาทสมาติถูกส่งออกไปยังสหภาพยุโรป กาตาร์ และซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com* และสำนักข่าวอินโฟเควสท์



## สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-31 สิงหาคม 2567) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2566 - 30 มกราคม 2567 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 415,334 ตัน ลดลงประมาณ 24.59% เมื่อเทียบกับจำนวน 550,751 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 54,921 ตัน ลดลงประมาณ 54.01% เมื่อเทียบกับจำนวน 119,423 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 360,413 ตัน ลดลงประมาณ 16.44% เมื่อเทียบกับจำนวน 431,328 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 116,328 ตัน ลดลงประมาณ 43.16% เมื่อเทียบกับจำนวน 204,672 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 30 มกราคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 15,819 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566 - 30 มกราคม 2567 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ประเทศเนเธอร์แลนด์ 74,812 ตัน ฝรั่งเศส 72,972 ตัน อิตาลี 52,255 ตัน สเปน 36,316 ตัน เยอรมนี 32,969 ตัน โปแลนด์ 29,897 ตัน เบลเยียม 27,060 ตัน สาธารณรัฐเชค 18,871 ตัน โปรตุเกส 17,604 ตัน สวีเดน 15,214 ตัน ลิทัวเนีย 6,074 ตัน บัลแกเรีย 5,513 ตัน สโลวาเกีย 4,736 ตัน เดนมาร์ก 4,487 ตัน ไอร์แลนด์ 3,694 ตัน ฟินแลนด์ 2,377 ตัน ออสเตรีย 2,378 ตัน ไชปรัส 2,329 ตัน ฮังการี 1,831 ตัน โรมาเนีย 1,650 ตัน มอลต้า 1,494 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2023/24 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-28 มกราคม 2567 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) จากปากีสถานจำนวน 26,799 ตัน ลดลง 15.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอูรูกวัยจำนวน 22,190 ตัน เพิ่มขึ้น 138.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากกายอานาจำนวน 19,292 ตัน ลดลง 7.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากอินเดียจำนวน 13,519 ตัน ลดลง 37.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว นำเข้าจากไทยจำนวน 3,041 ตัน ลดลง 21.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) มีการนำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 93,306 ตัน เพิ่มขึ้น 28.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 64,040 ตัน เพิ่มขึ้น 13.2% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากเมียนมาจำนวน 53,414 ตัน ลดลง 52.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากปากีสถาน 46,095 ตัน เพิ่มขึ้น 23.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดียจำนวน 45,211 ตัน เพิ่มขึ้น 51.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 66,715 ตัน ลดลง 58.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอาร์เจนตินาจำนวน 15,638 ตัน เพิ่มขึ้น 18.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากบราซิลจำนวน 11,844 ตัน ลดลง 68.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกัมพูชาจำนวน 8,876 ตัน ลดลง 20.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทยจำนวน 7,592 ตัน เพิ่มขึ้น 5.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-28 มกราคม 2567 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เบลเยียม 19,962 ตัน

เนเธอร์แลนด์ 18,488 ตัน โปรตุเกส 15,239 ตัน สเปน 14,916 ตัน อิตาลี 9,381 ตัน ฝรั่งเศส 7,816 ตัน โปแลนด์ 3,947 ตัน บัลแกเรีย 3,310 ตัน เดนมาร์ก 853 ตัน เยอรมนี 725 ตัน ลิทัวเนีย 620 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น ฝรั่งเศส 72,992 ตัน เนเธอร์แลนด์ 59,808 ตัน อิตาลี 39,470 ตัน โปแลนด์ 24,787 ตัน เบลเยียม 24,512 ตัน เยอรมนี 23,836 ตัน สเปน 18,806 ตัน สาธารณรัฐเชค 15,275 ตัน สวีเดน 14,781 ตัน ลิทัวเนีย 7,485 ตัน โปรตุเกส 6,763 ตัน กรีซ (EL) 5,899 ตัน บัลแกเรีย 4,970 ตัน สโลวีเนีย (SI) 5,313 ตัน เดนมาร์ก 4,704 ตัน ฟินแลนด์ 2,298 ตัน ไชปรัส 2,169 ตัน ออสเตรีย 1,748 ตัน โครเอเชีย (HR) 1,742 ตัน ฮังการี 1,498 ตัน มอลต้า 1,251 ตัน โรมาเนีย (RO) 1,276 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 57,398 ตัน เนเธอร์แลนด์ 33,657 ตัน ฝรั่งเศส 13,694 ตัน สเปน 6,732 ตัน อิตาลี 6,556 ตัน โปแลนด์ 4,925 ตัน ลิทัวเนีย 1,950 ตัน โปรตุเกส 1,346 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2566-28 มกราคม 2567 เช่น อิตาลี 44,549 ตัน สเปน 15,932 ตัน เบลเยียม 10,944 ตัน เนเธอร์แลนด์ 9,522 ตัน บัลแกเรีย 7,363 ตัน กรีซ (EL) 8,173 ตัน โปรตุเกส 4,615 ตัน ลิทัวเนีย 3,844 ตัน สาธารณรัฐเชค 1,076 ตัน โปแลนด์ 1,067 ตัน โรมาเนีย 871 ตัน และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 1,114 ตัน สเปน 904 ตัน โปรตุเกส 372 ตัน สโลวีเนีย (SI) 240 ตัน ลิทัวเนีย 199 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

## กาน่า

สำนักข่าว GBC Ghana Online รายงานโดยอ้างข้อมูลจากกระทรวงอาหารและการเกษตร (the Ministry of Food and Agriculture) ว่าการนำเข้าข้าวของกานาลดลงเหลือ 440,000 ตันในปี 2566 จาก 650,000 ตันในปี 2565 ซึ่งถือเป็นการนำเข้าข้าวลดลงติดต่อกันเป็นปีที่สองแล้ว โดยในปี 2564 กานานำเข้า 805,000 ตัน ซึ่งการนำเข้าข้าวของกานาลดลงประมาณ 45.34% ระหว่างปี 2564 ถึง 2566

ทั้งนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในวงการค้า ระบุว่า การนำเข้าที่ลดลงเป็นผลมาจากการที่กานานำเข้าเพิ่มขึ้นและการปรับเปลี่ยนนโยบายส่วนลดมูลค่าเกณฑ์มาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์นำเข้าบางประเภทซึ่งรวมถึงข้าว

ขณะที่มีรายงานว่า เกษตรกรกานากำลังเผชิญกับความท้าทายเนื่องจากการนำเข้าที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม การผลิตข้าวในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค โดยกระทรวงฯตั้งข้อสังเกตว่ากาน่าจำเป็นต้องผลิตข้าวให้ได้ประมาณ 1 ล้านตันเพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งรัฐบาลจำเป็นต้องใช้เงินประมาณ 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อส่งเสริมการผลิตข้าวในประเทศ

ทางด้านกระทรวงเกษตรสหรัฐฯ (USDA) คาดการณ์ว่าในปี 2566/27 กาน่าจะผลิตข้าวสารได้ 789,000 ตัน และนำเข้าข้าวประมาณ 700,000 ตันเพื่อรองรับความต้องการบริโภค 1.55 ล้านตัน

ที่มา *Oryza.com*